

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

INDHOLD: *Hakon Müller*: To „Anarkister“ i Odense Katedralskole — *Bjørn Kornerup*: Ribe Katedralskoles 800 Aars Jubilæum — *Grethe Krebs*: Fra Reykjavik — 45 Aars Studenterjubilæum — Kammerater af Aargang 1920 fra Odense Katedralskole — Den gamle Katedralskole — Hvor kommer Civilingeniørerne fra? — Gamle Odenseanere: *Otto Møller*, *K. L. Kristensen*, *Vilhelm Balslev* — Runde Aar: *Gustav Heide-Jørgensen*, *Gustav Rasmussen*, *Theodor Suhr* — Udnævnelse — Ny Stilling — Legatet — Rusmodtagelsen — Selskabelig Sammenkomst — Generalforsamling — Beretning — Odenseaner Samfundet: Driftsregnskab for 1945 — Studenter fra Katedralskolen 1945 og 1946.

1946

Nummer 22

Oktober

To „Anarkister“ i Odense Katedralskole

Lektor *Hakon Müller* beretter i denne Kronik om en sælsom Tildragelse paa Odense Katedralskole for 40 Aar siden.

Tirsdag 27. Februar 1906 blev en bevæget Dag for Odense Katedralskoles daværende Rektor, den milde og fredsommelige *Frode Giersing*. Fra Fængselsinspektøren for Vridsløselille Forbedringshus, *F. Ammitzbøl*, modtog han et Brev med Sørgerand paa Grund af Christian IX's Død faa Uger før. I Brevet var indlagt en Henvendelse af 22. Januar fra to Disciple i Odense Katedralskoles næstøverste Klasse »til herværende Fange Nr. 372 *Sophus Marius Rasmussen*, dømt for Forbrydelse mod Statsforfatningen og Religionen«. »Henvendelsen har været forelagt Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, paa hvis Foranledning jeg herved skal henstille til Herr Rektoren, at Henvendelsens Utilbørlighed foreholdes de to paagældende Disciple paa en indtræn-

gende, men diskret Maade, som De selv maatte finde fyldestgørende.«

Det famøse Brev var sendt til Hr. Maler *Sophus Rasmussen*, fhv. Redaktør af »Skorpionen«, København, og omadresseret til Vridsløselille. Det lød:

»Til den første Talsmand i Danmark for den uindskrænkede Frihed! Vi har hørt, hvad De har virket. Uden at ændse Stormen der larmede om Dem, uden at se Krybet, der kravlede i Forfærdelse over det nye, har De vovet at udtale Ordet Frihed. Frihed, det er Peber i Næsen paa de gammeldags. Men de skal have Peber, Peber, der kan bringe dem til at nyse alt det Gamle og Raadne ud. Vi takker Dem for Deres Mod og beundrer Dem.

Hil være Friheden!

Leve Anarkiet!

Hilsen fra Venner

X

Y

Katedralskolen, Odense.«

Af Hensyn til X, der endnu lever og beklæder en anset Stilling, og Y's Efterladte foretrækker vi at lade dem optræde som to ubekendte. De stammede fra samme Stationsby. X har skrevet Brevet, men Skolen fik hurtigt det Indtryk, at den 2 Aar ældre Y, der i et Par Aar efter IV Klasses Hovedeksamen havde været ude af Skolen, men i August 1905 var blevet genoptaget i V Klasse, var Hovedmanden.

Rektor Giersing har sikkert paa den ham foreskrevne, diskrete Maade haft de to Synere for i Enrum. Fra Y's Far foreligger der et dybt bekymret Brev, dateret 3. Marts, men dette synes, som det vil fremgaa af det følgende, at være en Fejldatering for 3. April. Det anføres først under 27. Marts i Rektors Kopibog, at han har skrevet til de to Fædre.

To Dage efter at Fængselsinspektørens Brev var kommet, blev Sagen behandlet paa et ordinært Skoleraadmøde 1. Marts. Lærerkollegiet synes at have været mere krigersk end Rektor, idet der viste sig Stemning for yderligere at søge Y fjernet fra Skolen og X frataget hans halve Friplads.

Rektors Indstilling i hans udførlige Indberetning til Ministeriet af 3. Marts var ikke slet saa krasbørstig.

Efter at have refereret, at han har efterkommet Fængselsinspektørens Henstilling, oplyser han, »at nævnte to Disciple, da det for nogen Tid siden var kommet to af deres Lærere for Øre, at ovennævnte Brev var skrevet og afsendt, af disse blev oplyste om det utilbørlige deri og alvorligt viste til Rette

i den Anledning, hvorved nævnte Lærere imidlertid fik det Indtryk, at det var en barnagtig Ubesindighed og Letsindighed, der laa til Grund for Affattelsen og Afsendelsen af nævnte Brev. Af den Grund fandt nævnte Lærere, at det ikke var fornødent at meddele mig noget derom, at det baadede Skolen og vedkommende Disciple bedst, at Sagen skulde dø hen, hvilket de ventede, den vilde. Da jeg af Brevet fra Fængselsinspektøren fik Anledning til at anstille nærmere Undersøgelser, mente jeg at faa Bekræftelse paa, at de to Læreres Indtryk var rigtigt. De to Disciple havde før Jul læst i en Avis om nævnte Malers Arrestation, kendte forøvrigt intet til ham, havde ikke læst noget af, hvad han havde skrevet, læste om ham i »Blæksprutten« og havde saa, som de siger, fundet paa, at »det kunde være morsomt« at se, hvad han vilde svare paa en Henvendelse. De vidste, da de skrev Brevet, ikke, at han var dømt, altsaa heller ikke, for hvad han var dømt, ligesaa lidt som, at han afsonede sin Straf paa Vridsløselille. De erklærede aldeles ikke at være anarkistiske Anskuelser, ikke en Gang socialistiske, var blot frisindede. — Dette er deres Forklaring — og jeg har ikke Grund til at tro, at den ikke er overensstemmende med Sandheden — kun dette, at »det kunde være morsomt«, ser mig noget søgt ud, hvad de ogsaa indrømmede. — Jeg tør sige, de blev alvorligt bestyrte, da jeg forestillede dem det fordommelige i, hvad de havde gjort, ligeoverfor Skolen, deres Forældre og dem selv.

Da Y's Opførsel ikke havde været eksemplarisk under hans tidligere Skolegang, forholdt jeg ham ved Genoptagelsen, at han i et og alt maatte rette sig efter Skolens Regler og Bestemmelser, og at han ikke maatte søge at paavirke sine Kammerater i nogen Retning i Kraft af sine moderne Anskuelser og sin større Erfaring, og det lovede han.

**Da Bestyrelsen er uden Forbindelse med følgende Medlemmer,
bedes eventuelle Oplysninger, herunder Adresse, tilstillet
Sekretariatet, Kongens Nytorv 3, København K.**

Albertsen, Ancher, stud. jur. (1939)

Andersen, Eigil, stud. jur. (1937)

- , Ellen Raahauge, stud. med. (1941)
- , Else Blumensaadt, Massøse (1942)
- , Flemming, stud. jur. (1941?)
- , Grethe Howalt, Laborant (1941)
- , Morten Raahauge, stud. jur. (1941)

Bisgaard, Holger, stud. med. (1939)

Brorson-Hansen, Jørgen, stud. med. (1935)

Carlsen, Carl Jørgen, stud. med. (1935)

Christensen, Bent, stud. mag. (eller jur?) (1940)

Christiansen, Ib Eiler, stud. merc. (1941)

Erichsen, Knud Helm, stud. jur. (1941)

Fedders, Hans Carl, Sekretær, cand. jur. (1936)

Hansen, Carl Aage, stud. jur. (1937)

- , Erik Bjerggaard, stud. polyt. (1937)
- , Karl Axel, stud. jur. (1939)
- , Poul, stud. mag. (1940)
- , Rigmor (1941)

Haugaard, Erik, stud. polyt. (1941)

Jensen, Børge, stud. vet. (1941)

- , Børge, stud. polyt. (1941)
- , Kaj Bjørn (1941)
- , Peder Otto, stud. med. (1940)

Jespersen, Poul Helweg, stud. mag. (1941)

Jørgensen, Ib Reymond, stud. jur. (1938)

- , Poul Henning, stud. med. (1937)

Kalør, Ejnar, stud. med. (1937)

Kjerulf-Petersen, Jørgen, Magister (1938)

Knudsen, Magna, stud. med. (1940)

Krag, Erik, stud. jur. (1937)

Lang, Poul, stud. jur. (1938)

Larsen, Gunnar Gregers, stud. jur. (1939)

Loft, Per, stud. jur. (1940)

Madsen, Birgit Bürech, stud. jur. (1941)

Meisner, Poul, stud. teol. (1941)

Møller, Jørgen, stud. jur. (1941)

Nielsen, Asger, stud. polyt. (1942)

- , Hans Marius, stud. med. (1938)
- , Niels Juul, stud. med. (1939)

Pedersen, Axel, stud. vet. (1941)

- , J. E. Buhl, stud. polyt. (1940)
- , Jørgen Grønlund, stud. mag. (1941)
- , Edith Waage, stud. jur. (1940)
- , Niels Bjørnsen (1942)

Poulsen, Poul, stud. med. (1941)

Rasmussen, Mogens, stud. merc. (1939)

Rendby, Poul, stud. polyt. (1938)

Runer, Erik, stud. med. (1936)

Schaffalitzky de Muckadell, Steen Eiler (1942)

Stecher, Knud, stud. polyt. (1940)

Sørensen, Lis, Massøse (1942)

Voss, Mogens, stud. vet. (1942)

Jeg blev nu ved Modtagelsen af Brevet fra Fængselsinspektøren ængstelig for, at han ikke havde holdt sit Løfte, og har derfor anstillet nærmere Undersøgelser for at faa konstateret, om han havde haft en daarlig Indflydelse paa sine Kammerater; det har imidlertid vist sig, at han saa godt som ikke har taget Del i Diskussionerne i Disciplenes Foredragsforening, MIMER, og i et skrevet Foredrag, som han engang holdt i den om Georg Brandes, hvilket han læste op — jeg var selv tilfældigt til Stede ved dette —, kan jeg bevidne, at der ikke var noget ophidsende eller agitatorisk, idet det væsentlig var en Opregning af Fakta; et andet Foredrag — om Carl Ewald — skal have været meget tamt og uskyldigt. Han omgaas af sine Kammerater næsten ingen andre end X, der er den ene af de 2 Brevskrivere — og denne er hans Kammerat fra Hjemmet, saa hans Omgang med ham kan ikke siges at være foranlediget af hans Skolegang. Da Sagen var bleven bekendt mellem Klassens Disciple og 2 af Lærerne var inde i Sagen, meddelte jeg det passerede i det regelmæssige Lærermøde, der afholdtes 1. Marts; i dette viste der sig, idet man regnede med hans mindre heldige Fortid i Forbindelse med det utilbørlige Brev, og idet man gik ud fra, at han udøvede en uheldig Indflydelse paa Kammeraterne, en Stemning for at søge Y fjernet fra Skolen og for at fratage X hans halve Friplads, idet man ansaa en Tilrettevisning for en for mild Straf. Da det imidlertid ved de Undersøgelser, jeg har foretaget efter ovennævnte Lærerraadsmøde, har vist sig, at Y's Indflydelse paa Kammeraterne er ret betydningsløs, og da Brevet ikke synes at være saa graverende, som det ved det første Øjekast syntes, og da han ikke nu bør straffes for sin uheldige Fortid, mener jeg, det vilde være for haardt at søge ham fjernet fra Skolen, hvad der absolut vilde have en uhel-

dig Indflydelse paa hans senere Udvikling, men hvad jeg desuagtet vilde have anset for min Pligt, hvis det havde vist sig, at han udøvede en paaviselig slet Indflydelse paa sine Kammerater; og fratage den anden hans halve Friplads vilde vel ikke være rigtigt, naar den første ikke fik nogen Straf. Y har som sagt ikke været nogen skyldfri Discipel før 1903 — i 1902 blev hans halve Friplads frataget ham paa Grund af gentagne Forsyndelser — se herom Skrivelse herfra af 14. September 1902 om Beneficieforslaget Nr. 57 (Y havde midt i Skoleaaret begaaet forskellige Usømmeligheder med sin Karakterbog og fik i den Anledning en alvorlig Advarsel om at passe paa, for ikke at miste sit Stipendium; senere har han imidlertid atter opført sig utilbørligt og søgt at lyve sig fra det; da han tillige med sine meget gode Evner er meget forsømmelig med sit Skolearbejde, for ikke at sige doven, indstilles han til at miste sin halve Friplads) — men nogen større Brøde har han ikke senere gjort sig skyldig i, om han end ikke i indeværende Skoleaar har vist sig mønsterværdig; men hans Forseelser har mest bestaaet i hyppige Fraværelser, saa jeg har maattet forlange Lægeattest for enhver Udeblivelse, og Mangel paa Præcished om Morgenens, hvad han dog er blevet kureret for, saa han siden Jul hverken har været fraværende eller er kommen for sent om Morgenens.

Efter saaledes at have fremstillet Forholdet for Ministeriet, saaledes som jeg har befundet det at være efter saa nøje Undersøgelser, som jeg har kunnet anstille, henstiller jeg til det høje Ministerium at afgøre, om der skal foretages videre i Sagen, eller om det skal have sit Forblivende ved, hvad der er foretaget. Jeg tilføjer, at jeg vil anse det for min Pligt, hvad jeg ogsaa har sagt til vedkommende Disciple, at give Hjemmene Meddelelse om deres Forseelse«.

Kultusminister Enevold Sørensen meddelte i Skrivelse af 23. Marts, »at man finder, det kan have sit Forblivende med, hvad der alt er foretaget i Sagen«, »en alvorlig Tilrettevisning i Anledning af det sympatitilkendegivende Brev«.

27. Marts skrev Rektor Giersing ganske kortfattet enslydende Skrivelser til de 2 Fædre — Navne og den af Skoleraadet foreslaaede Straf varieret. »Jeg undlader ikke at meddele Dem, at jeg efter Anmodning af Ministeriet har tildelt Deres Søn og en Kammerat en indtrængende Tilrettevisning for det utilbørlige i, at de i Forening har tilskrevet den fhv. Redaktør af det anarkistiske Blad »Skorpionen« et Sympati-tilkendegivende Brev, affattet i delvis usømmelige Udtryk. — Jeg tilføjer, at man alvorligt overvejede, om man ikke i Anledning af nævnte Brev burde have søgt Deres Søn fjernet fra Skolen og hans Kammerat følelig straffet ved at fratage ham hans halve Friplads, hvilket imidlertid nu ikke vil ske«.

Det kunde næppe være gjort mere lemfældigt, men sikkert mere behændigt, hvad Slutningen angaar.

Den knap 17-aarige X's Far reagerede stærkest: »Det har gjort mig usigeligt ondt gennem Hr. Rektorens Brev at erfare den utrolige Dumhed, Taktløshed eller hvad man skal kalde det, som min Søn har gjort sig skyldig i. Jeg fatter det ikke, ganske vist har jeg ikke kunnet undgaa at bemærke, at hans Anskuelser — hvis man i den Alder kan tale om saadanne — i det sidste Aars Tid har været noget radikale, men at han skulde være kommet saa langt ud, det havde jeg dog ingen Anelse om. *Det eneste*, som kan tjene til hans Undskyldning, er hans store Ungdommelighed. Han er jo et rent Barn, ovenikøbet med en meget blød Karakter, som let kommer under en stærkere Kammerats Paavirkning. Beretningen i Avi-

serne om Studenteroptøjerne i Rusland og de tyske Students Begejstring for de russiske Kammeraters Frihedskamp har vel ogsaa øvet sin Virkning paa de ungdommelige for Eventyr saa modtagelige Gemytter. Jeg er Hr. Rektoren *meget taknemmelig* for den lempelige Maade, hvorpaa Sagen er afgjort, og for Bibeholdelsen af Fripladsen og beder Dem være forvissat om, at der fra min Side skal blive gjort, hvad der kan gøres, for at pille de forrykte Idéer ud af ham, hvis han da ikke, hvad jeg er mest tilbøjelig til at tro, allerede er omvendt. Tillige beder jeg Hr. Rektoren om, at denne ulykkelige Historie ikke maa komme til at skade hans Fremtid paa Skolen, naar hans Flid og Opførsel ellers ikke giver Anledning til Klage«. — Han slutter med at udbede sig en personlig Samtale med Rektor, saa snart han kommer til Odense.

Den 19-aarige Y's Far har paa Grund af Bortrejse først faaet Brevet nogle Dage senere: »Det var en trist Efterretning, det bragte om Y. Vi havde haabet, han nu havde ladet Drengestregerne fare. Tak, fordi De ogsaa denne Gang har baaret over med ham og nøjedes med den fortjente Irettesættelse. Mor og Far har vanskeligt ved at opgive Haabet om, at han skal blive fornuftig. I Reglen kan vi nok faa ham til at indrømme, naar han har gjort noget galt, men man er aldrig rolig for, hvad han kan finde paa. Hvis Deres Tid kunde tillade, at De en enkelt Gang talte med ham, tror jeg, det vilde have Betydning, og vi vilde være Dem taknemlig herfor. Efter Jul har baade hans Søster og vi syntes, han passede sine Sager bedre, og det var min Agt, naar jeg næste Gang kom til Odense, at have talt med Dem om, hvorvidt vi turde haabe paa lidt Lettelse med Betalingen den sidste Tid paa Skolen, hvis han fremdeles viste sig flink og flittig. Dette Haab er jo nu bristet«.

Ved Skoleaarets Slutning forlod Y Skolen og blev Aaret efter Student fra et københavnsk Kursus samtidig med X og sine andre Klassekammerater.

Anarkister blev ingen af dem. Ved 25 Aars Jubilæet 1932 meddeler den ene i sin Selvbiografi: Medlem af det socialistiske Parti, den anden var socialdemokratisk Pressemand.

Hakon Müller.

Ribe Katedralskoles 800-Aars Jubilæum

(I Anledning af, at Nordens ældste Latinskole ifjor kunde fejre sit 800-Aars Bestaaen, gengiver vi Arkivar, Dr. teol. *Bjørn Kornerups* interessante Kronik i »Berlingske Tidende«, August 1945).

Den 13. August 1945 fejrede den berømte Katedralskole i Ribe et sjældent Jubilæum, idet der nu er forløbet otte Aarhundreder, siden Skolen for første Gang nævnes i et historisk Vidnesbyrd. Formodentlig er Skolen langt ældre, ja den ældste i hele Norden, idet det er sandsynligt, at der allerede fra Bispesædets Oprettelse 948 her har været en Skole, hvori Stiftets vorde Gejstlighed kunde tilegne sig de elementære og teologiske Kundskaber, der var nødvendige for deres senere Embedsgerning. Uheldigvis er der dog ikke kommet nogen Efterretning om Tilstedeværelsen af en saadan *Katedralskole* (af *cathedra*, Biskoppens Sæde) til os. Først 1145 træder Skolen frem i Historiens Dagslys, idet Biskop Elias, en af de mange magtfulde Bispeskikkelser i Ribes middelalderlige Kirkehistorie, overdrog Om sorgen for denne til det nystiftede Domkapitel.

Saa vidt man kan forstaa, har Ribe Katedralskole Middelalderen igennem udgjort en overordentlig betydningsfuld Institution. Allerede 1278 tales der om, at den havde mistet 100 Disciple, og 1298 udvidedes den af en anden fremragende Biskop, Biskop Christiern, med den ejendommelige Stiftelse *Puggaard*, hvor 20 fattige Disciple, der gav godt Haab for Fremtiden, skulde have deres Underhold og her føre et Fællesliv under Iagttagelse af en klosterlignende Re-

gel. Det oprindelige *Puggaard* findes vel ikke mere, men det grundmurede Hus, der blev opført i Senmiddelalderen, hører den Dag i Dag til Ribes mest karakteristiske Bygninger og glæder Øjet ved sit svære røde Murværk. Fra 1554 til 1903 tjente *Puggaard* til Bolig for Skolens Rektor.

Undervisningen har i Middelalderen først og fremmest samlet sig om Faget *Grammatik*, d.v.s. Indøvelse i at læse, skrive og tale Latin, Kirkens og den lærde Verdens fælles Tungemaal. Hertil kom endvidere *Rhetorik* og *Dialektik* samt *Musik* (Sang), som spillede en overordentlig Rolle, da Disciplene havde Pligt til at deltage i mange af de Gudstjenester, der fandt Sted i Domkirken og Byens andre Kirker. Undervisningen i Middelalderen har et mærkværdigt ensartet Præg overalt i Europa. De samme Fag, de samme Metoder, de samme Lærebøger genfindes i Paris og Bremen som i Lund og Ribe. Da man kun havde faa haandskrevne Skolebøger, byggede Undervisningen især paa Udenadslæren, og Skolebøgerne var alle affattede paa Vers for bedre at kunne bide sig fast i Hukommelsen.

Skolelivet i Ribe har sikkert været haardt og trangt som overalt i Middelalderen. Skoletugten var streng, ofte barbarisk, da Riset og Ferlen førte det store Ord. Fra Ribe ved vi blandt andet, at uregerlige Disciple blev straffet med »*Puggaard-Stok*«, en Gabestok, hvori Delinkventens Fødder kunde sættes fast. En Rektor henimod Reformationstiden gik endog saa vidt, at han lod dette Strafferedskab flytte fra *Puggaards* Kælder til selve Skolegaarden, men han høstede kun liden Tak for sin Nidkærhed, da de store Disciple dannede en Sammensværgelse og huggede Stokken i Stykker med deres Økser.

Kun faa Lyspunkter kan nævnes fra det barske og ensformige Skoleliv i Middelalderen. Blandt disse maa i første Række fremhæves Festen omkring St. Valborgs Dag (1. Maj), naar Disciplene og Lærerne drog ud i Skovene og hentede grønne Grene og frisk Løv for derpaa syngende at vende tilbage og saaledes »føre Sommer i By«. I Ribe synes denne Fest at gaa tilbage til Middelalderen, og i hvert Fald lidt senere samledes man paa en Høj, *Løghøj*, uden for Nørreport og drog derfra ind i Byen. At faa sin Søn valgt til »Majgreve« var eftertragtet som en stor Ære af Byens velhavende Borgerskab.

Vi kender Navnene paa en lang Række af de

Mænd, der i Middelalderen har ledet Ribe Katedralskole, men de fattige Notitser, der er levnet om dem, gør det ikke muligt at danne sig nogen klar Forestilling om deres Karakter eller Indsats. Først fra Tiden henimod Reformationen træder en Rektorskikkelse os mere livsnært i Møde. Det er en Mand ved Navn Hr. *Backen*, som aabenbart har været en Repræsentant for den ny Tids førende Retning, Humanismen, der skarpt og ensidigt vendte sig mod de foregaaende Perioders Aandsliv som idel Formalisme og Barbari. I en gammel Kilde hedder det netop med en typisk humanistisk Vending om Hr. *Backen*, at han i Ribe var den første, der udjog de barbariske Skribenter og Versemagere og i deres Sted gav sig til at læse over »gode« (d.v.s. de ægte klassiske) Forfattere. Formodentlig er det denne Mand, der var *Peder Palladius'* Rektor, og det er da ikke noget ringe Vidnesbyrd, *Palladius* giver ham, naar han siden i et Tilbageblik paa sin Skoletid siger: »Med Lyst og Leg lærte vi det, vi lærte«.

Grevefejdens Omskiftelser havde gennemgaaende en meget ugunstig Indvirkning paa Tidens Skolevæsen, og heller ikke Ribe Skole formaede at unddrage sig den fælles Skæbne. Kort efter Reformationen synes den tidligere saa store og blomstrende Katedralskoles Tilstand at have været saa ynkelig, at den kun havde een Lærer, Skolemesteren selv, og næsten i alle Henseender stod den blottet for Hjælpekilder. Det gjaldt da først og fremmest om materielt at bringe den paa Fode igen, og havde Skolen ikke den Gang i den djærve Superintendent *Hans Tausen* haft en Værg, der med ubøjelig Viljestyrke formaede at drive dens Krav igennem, vilde den formodentlig have vedblevet at friste en kummerlig Tilværelse. Først en halv Snes Aar efter Reformationen kunde man igen tale om en fyldigt organiseret Katedralskole i Ribe, og som Skolens aandelige Genrejser maa særlig fremhæves Rektor *Jens Pedersen Grundet*, en fint forstaaende Pædagog, kendt som *Anders Sørensen Vedels* Lærer.

Fra ca. 1550 kom Ribe Katedralskole igen til at indtage en fremtrædende Plads blandt Landets Latinskoler. Særlig i Frederik II's kulturrige Tidsalder oplevede den paany en virkelig Blomstring, fremfor alt under den bekendte Rektor og senere Biskop *Peder Hegelund*. Som Rektor viste *Hegelund* sig som en fortræffelig

og ejendommelig Skolemand, men navnlig har han indlagt sig Fortjeneste ved sit Arbejde for Skolekomedierne. Han ansaa Opførelse af Skuespil for at være af stor Værdi ved at udvikle og modne Disciplene, og kan Eftertiden end undertiden synes, at hans digteriske Arbejder falder lidt i det brede, saa nikker den anerkendende, naar den gamle Ribe-Rektor paa sit trohjertige Maal siger, at det for Ungdommen er nyttigt:

»at øve sig i gode Fagter og Tugt,

Tungemaal og Sprog,
i Handel og Snak at holde sig smukt«.

Er det Renæssancetidens festlige og djærve Ribe, der træder os nær i *Peder Hegelund*, møder vi Baroktidens sirlige og elegante Livsstil i den berømteste af alle de Rektorskikkelser, der har været knyttet til Ribe Skole, *Christian Falster*. Hans Stilling i den danske Litteraturs Historie som Smagens og det danske Sprogs Ridder og i den europæiske Lærdomshistorie som en af Tidens fremragende klassiske Filologer er forlængst fastslaaet; mindre kendt er derimod hans Virksomhed som Pædagog, som en fortrinlig Skoleleder og en samvittighedsfuld Lærer. *Falster* var især en stiv Latiner, og man faar et levende Indtryk af hans Mesterskab paa dette Omraade ved at læse de Hundreder — endnu sparsomt benyttede — latinske Testimonier, hvormed han sendte sine unge Dimittender til Universitetet. Ikke mindre karakteristisk er dog den smukke og varme Tone, der præger de fleste af disse Aktstykker, Vidnesbyrd om den Kærlighed, han nærede til sine Disciple. *Christian Falster* indtager med Rette den Hædersplads i Ribe Katedralskoles Historie, som to Aarhundreder har tilkendt ham.

Baade *Christian Falster* og hans nærmeste Efterfølgere virkede under den Skolereform, som stort set var skabt af Reformationen. Først ved Overgangen til det 19. Aarhundrede kommer herhjemme det afgørende Gennembrud af de nye pædagogiske Reformtanker, der forvandlede den luthersk-melanchtoniske Kirkeskole til den humanistiske Embedsmandsskole, som er saa velkendt fra den senere Tid. Den Mand, under hvem denne gennemgribende Forandring især gennemførtes i Ribe, var Rektor *Peter Nicolai Thorup* (d. 1846). For Generationer af senere Disciple stod *Thorups* Strenghed i et næsten sagnagtigt Lys. Vist er det ogsaa, at han var en alvorlig og samvittighedsfuld Lærer, der

ikke lod sig nøje med halv Viden hos sine Disciple, men ikke mindre betegnende for hans Standpunkt er det, at han bestemt advarer imod at lade Eksamensresultater være den eneste Maalestok for en Skoles Arbejde. At fremelske virkelig human Dannelse, bygget op paa et grundigt Studium af de gamle Sprog, var for Thorup Skolens Maal, og han lagde tillige Vægt paa at uddanne sin Skoles Fostersønner til belevne og ogsaa i det Ydre kultiverede unge Mennesker. Formodentlig havde Thorup aldrig kunnet glemme, hvad han selv havde maattet døje, da han i sin Tid som en kejtet og slet klædt Landsbydreng fra en fjern vestjydsk Præstegaard var blevet optaget i Ribe Katedralskole.

Ogsaa efter Thorup har Ribe Katedralskole haft dygtige Rektorer og Lærere, der i høj Grad har befæstet den gamle Skoles Ry. Mange gamle Ripensere Landet over vil i disse Dage lade Tankerne gaa tilbage til deres Barndoms Skoleby og i deres Indre gøre Regnskabet op for, hvad de skylder deres Skole. Mange har udtalt deres Taknemmelighed for, hvad de her har modtaget, og ofte har de tillige mindedes, hvor

betydningsfuldt det har været for dem at være vokset op i den stemningsrige lille By med den omgivende, i al sin Enkelhed storslaaede Natur. Betragtet med Aarhundreders Baggrund kan Ribe Katedralskole ikke blot kaldes en livgivende Faktor af største Betydning for By og Stift, men ogsaa et Arnested for hele Landets Kultur. Danmark vilde være fattigere, hvis det ikke kunde regne med det Tilskud til sit Aandsliv, det har modtaget fra Ribe Katedralskoles Sønner. Tusinder af unge Mennesker har her i mere end otte Aarhundreder lagt Grundvolden for deres senere Livsgjerning. Allerede en gammel ripensisk Digter fra Renæssancetiden priser sin berømte Skole, fordi den havde frembragt saa mange Mænd, udmærkede ved Lærdom og gode Sæder, og ikke faa i Datiden istemmer lignende Toner. Vist er det ogsaa, at gennemløber man Fortegnelsen over Studenter fra Ribe, vil man fra næsten alle Aarhundreder træffe Navne, der lyser i vor Kulturhistorie. Maatte den gamle Skole da vedblive at gøre Fyldest og fostre Mænd og Kvinder, der evner at tjene deres Land i en ny og bedre Tidsalder!

Fra Reykjavik

af

Grethe Krebs.

Vi ankom med »Dronning Alexandrine« til Reykjaviks Yderhavn d. 11. Januar 1946 Kl. 22, og Reykjavik laa paa Kysten som et langt Lyshav, — alene dette Lyshav var noget os ganske uvant. Over hele dette hvide Lyshav saa vi rundt omkring røde Punkter, vi fik senere at vide, at alle de højeste Punkter i Byen og Omegnen var afmærkede med røde Lanterner af Hensyn til Flyvningen. Medens vi betragtede Byen, saa vi ustandselig et Par Lygter komme langs Vandet for at standse der, hvor »Dronningen« skulde lægge til. Det var næsten utroligt, at alt dette kunde være Biler, men da vi kom til Kajen, fik Syn for Sagen. Hele Pladsen var

tæt pakket — og Biler er næsten ikke rigtig Ordet — smaa Paladser var det.

Da vi den følgende Dag gik rundt i Byen, var det igen Trafikken, der imponerede os. Vi kom lige fra København, hvor der endnu kun var faa Biler i Gang, og her kunde man til Tider knap passere Gaden. Der var et Vogntog som paa en Børnehjælpsdag hjemme; og ikke nok med de kørende — Biler bliver her parkeret alle mulige og umulige Steder. »Sporvejene« her er store gule Omnibusser, kaldet »stræto«, som har faste Ruter rundt i Byen, og alle udgaar fra samme Sted, et Torv midt i Byen. Vi dristede os op i en af disse Busser, men

var nær staaet af igen ved første Stoppested, for vi havde nøjagtig samme Fornemmelse som i Spøgelsestoget i Tivoli, blot med den Undtagelse, at man ikke her var helt sikker paa, at Forhindringerne vilde flytte sig i sidste Øjeblik. Naturligvis var Venstrekørslen medvirkende til denne besynderlige Følelse, men de køres nu med en utrolig Fart og snor sig ud og ind mellem Trafikken — det generer ingen, om de kører lidt op paa Fortovet, men nok om dem.

Det næste, der fuldstændig optog vor Opmærksomhed, var Butikkerne, og navnlig hvad der fandtes i disse. Se, her finder man ikke saadan som hjemme en Tobaksforretning, en Tricotageforretning o. s. v. I en Tobaksforretning handler man ogsaa med Chokolade, Øl, Sodavand, Æbler, Appelsiner (naar disse »er til«), man kan udmærket godt finde Forklæder, Sweaters og lign. Desuden er det Skik og Brug, at Folk kommer ind og indtager diverse Forfriskninger i Form af coca-cota og Appelsinvand eller lign., undertiden er der saadan Trængsel af Folk, der slukker Tørsten, at man daarligt kan blive ekspederet.

Indholdet i Forretningerne var ogsaa ganske uvant og overvældende, det var omtrent som at komme i Paradis, tror jeg. Vi kunde købe alle de Lucky-strike, vi havde Lyst til, Strømper, uldne Stoffer, Chokolade, Svesker, Abrikoser, — dog maa jeg sige, de første Par Uger maatte jeg trykke Næsen flad mod Ruden, for vi maatte jo først tjene nogle Penge. Alt er utroligt dyrt heroppe, 3—4 Gange saa dyrt som hjemme. Jeg kan fortælle, vi i al Beskedenhed den første Dag købte 2 Kokosboller uden at spørge om Prisen først — 2 Kr. — jeg køber aldrig mere noget uden at faa Prisen at vide først. Paa Restaurant koster en islandsk Øl (svarende til lys Pilsner) 3 Kr., ligeledes en

Sodavand. En ganske almindelig Middag med Vand til koster 14 Kr. Naturligvis svarer Lønningerne til Prisniveauet, saa efterhaanden bliver man vant til Forholdene.

Det næste vi fik Øje for, var Bebyggelsen. Den er i høj Grad præget af den uhyre Bolignød, der findes i Reykjavik paa Grund af Byens utrolige Vækst under Krigen. Yderkvartererne er nyopførte Cementhuse, alle ens, i høj Grad præget af, at det skulde gaa hurtigt. Man ser saaledes ofte, at Folk flytter ind, efterhaanden som Etagerne bliver færdigstøbte. Vejene er slet ikke færdige, og mange Steder er der ikke ryddet op efter Byggeriet — det minder Een fuldstændig om Beretninger fra Vestens Klondike. Paa alle aabne Pladser, ogsaa midt inde i Byen, er anbragt tæt ved Siden af hinanden disse halvtøndeformede Blikbarakker, som de allierede Tropper anvendte i deres camps heroppe, og talrige Mennesker bor i disse sjove Huse. Iøvrigt findes de mærkeligste Huse af Kasser og Brædder, som Folk selv tømmer sammen i deres Fritid. Nævnes kan det ogsaa, at man her ikke lejer en Lejlighed, som vi gør det hjemme, man køber en Lejlighed, en saadan Lejlighed, 3—4 Værelser, og som godt kan findes i Kælderen, kan koste op til 150,000 Kr. Jeg har ikke ved en Fejltagelse skrevet for mange Nuller. Vi lejede den første Maaned et Værelse i en Villa, et Værelse uden Adgang til Køkken, 1 Gang ugentlig Rengøring — 775 Kr. for een Maaned. Der boede iøvrigt i 3 Etager i hvert Værelse en hel Familie med Børn og Katte. Vi flyttede omgaaende. Apropos Katte — der findes een Hund i Reykjavik, Politimesterens, det er forbudt at holde Hund her.

De første 2—3 Uger, vi var her, regnede det uafbrudt. Da vi fik Solskin og klart Vejr, opdagede vi en hel anden Ting, der først og fremmest dominerer Reykjavik,

nemlig Esja, det største af de Fjelde, der ligger udenom Byen. Esja ligger ca. 20 km fra Reykjavik med en Fjord imellem. I klart Vejr er Esja saa nær, at man synes, man kan gaa dertil paa et Kvarters Tid. Det er iøvrigt en Ting, man ofte møder her i Island: det er meget vanskeligt at vurdere Afstande, i klart Vejr rykker selv fjerne Fjelde og Jøkler ind paa Een. Esja kaldes ofte »de tusind Farvers Bjerg«, da det ikke er ens i 2 Dage eller blot 2 Timer, men ustandselig skifter i Farver og Belysning.

Reykjavik har en stor, god og yderst livlig Havn, og det er dejligt i Solskin at gaa der og se Smaaøerne rundt om i Havet.

Reykjavik har jo ogsaa, for os saa fremmed, en Overdaadighed af varmt Vand, Varme i Radiatorerne. Altsammen stammende fra varme Kilder. I Forbindelse med det varme Vand vil jeg fortælle, at der findes flere »sundlaugar«, Badeanstalter med Friluftsbassiner, hvor man kan svømme i Sne- og al Slags Vejr med snebeklædte Bjerge omkring sig — men i dejligt varmt Vand.

Forlystelseslivet her er hovedsagelig privat; der findes kun ét Hotel med Spiritusbevilling, Hotel Borg, men der er i Øjeblikket nogle store Restauranter — ligeledes Biografer — under Opførelse; disse regner man med faar Spiritusbevilling senere.

Jeg maa slutte dette med, at Rekykjavik paa ingen Maade er Island, man er først i Island, naar man kommer omkring i Landet og ser de varme, springende Kilder, de mange Vulkankratere og de pragtfulde Fjelde, Fosser og Jøkler, som fuldstændig betager Een. Man maa aldrig se paa det nærmeste her i Island, man skal se langt bort, og det er et pragtfuldt Syn, man møder alle Steder, bedst er det at klatre paa en Fjeldtop, men det er umuligt at beskrive Udsigten derfra og de Følelser, der rører sig i Een, alt maa opleves.

45 Aars Studenterbilæum

Tirsdag d. 10. Juli 1900 fejrede Kathedralskolens Dimittender, som denne og den foregaaende Dag var blevne Studenter, deres Rusgilde ved fra Flakhaven i Drosker at køre ud til en Sammenkomst hos Md. Hansen i »Skovlyst« i Fruens Bøge.

Paa 45 Aars Dagen, Tirsdag d. 10. Juli 1945, var 11 af de 20 Dimittender, af hvilke i Mellemtiden 5 var døde, samlede til en Sammenkomst i Taarnpavillonen i Tivoli. Deltagerne var Fabriksinspektør, cand. polyt. N. Brandt, Svendborg, Sekretær, cand. jur. Ekdal, Kontorchef Vald. Jensen, Ballerup, Oberst H. Jessen, Ingeniør, cand. polyt. A. M. Jørgensen, Dommer Kaas, Hillerød, prakt. Læge Johs. Møller, Aarup, fhv. Sognepræst P. J. Pedersen, prakt. Læge J. F. Schouw, Postmester, cand. polit. Trojel og Fabrikejer, cand. polyt. P. V. Wulff.

Paa Grund af Restriktionerne samledes man allerede Kl. 16 foran Tivoli, hvor flere af Deltagerne først efter 45 Aars Forløb gensaa hinanden. Gensynet virkede straks meget animerende og trods de primitive Spise- og Drikkevarer var Sammenkomsten præget af en udmærket Stemning.

Efter først at have indtaget en Drink gik man til Bords, hvor Restriktionerne igen gjorde sig gældende som Følge af, at det var en Tirsdag. Ved Bordet gennemgik Postmester Trojel i et retrospektivt Vue det sidste Skoleaars Hændelser specielt Lørdag-aftenerne i »Mimer« og de 2 Mimersold — Gaasegildet om Efteraaret og Dimittendgildet om Foraaret.

Efter $\frac{1}{2}$ Times Pause, hvor man spadserede ud i Tivoli, samledes man igen til Foto-grafering; en udmærket Idé om at tage

samme Opstilling som for 45 Aar siden hos Jacobsen paa Flakhaven lod sig desværre ikke realisere, da ingen med Bestemthed kunde huske, hvorledes Placeringen havde været.

Man samledes derefter den sidste 1½ Time omkring »Punschebollen«, hvis mærkelige Ingredienser viste sig meget uskadelige. Bordet var pyntet med hvide Studenterhuer og Flag. Der blev holdt en Række Taler, efter at der var lagt for med at synge: Hellig er vor Ungdoms Lyst. Ind imellem Talerne blev sunget nedenstaaende Sange, den første skrevet til Rusgildet for 45 Aar siden, den anden i Dagens Anledning.

Sang ved Rusgildet 10. Juli 1900.

I denne Sommer har vi ha't
det usædvanligt strengt,
over Bogen hængt ved Dag og Nat
i Stuen indestængt.
Men nu er Bogen glemt
nok saa nemt,
og Soldet blev bestemt,
ej Skoledreng! Nej, her De ser
en lystig Rus!

Sommerferien den lokker os,
nu rejse snart man skal,
nu vi er for alle Baand helt los
til Lystighed og Bal.
Blandt unge Damer fro
skal vi bo,
saa gaar den to og to.
Hurra for Sommerferien
en Skaal for den!

Naar Studenten gaar i Verden frem
med let og muntert Sind,
overalt han finder gæstfrit Hjem,
han bringer Friskhed ind,
han føler Hjertet sit
banke tit,

og Amor ser sit Snit,
hør, lad os drikke »hendes« Skaal,
ja, »hendes« Skaal.

Skaal Studenter, syng en lystig Sang
og stik Pokalen ud,
thi Studenter bli'r man kun én Gang,
saa lyt til Bacchi Bud,
om »Første«, »Anden« nej!
spørges ej,
Kun om Studenteraand,
ja, Skaal, Student, Studenter
med Kokarden paa!

45 Aar efter!

10. Juli 1945.

Erindrer Du de glade, unge Dage
i Odins gamle By og Mimers Hal?
Nu Minderne om dem vi vil fremdrage,
vi har af dem et ubegrænset Tal!
Vi først af alle nævner Skolens Rektor,
Forfatteren af græsk Antologi,
jeg hører ham »fortvævlet« sige »Væktor«,
har Du ej aabnet Din Apologi?

Du husker Gøbbe's underlige Danske
»Nu flux jeg til der Rektor hen Dig kør!«
Hans Sprog var ikke altid let at granske,
»Som var du en fra »første« jeg Dig klør«.
Og Kybbis Prusten maa vi ikke glemme,
»En dumme Dring« han er og bliver dog
som heller »Gissene« paa Mark sku' tæmme,
og maaske bedre gaa bag ved en Plov!

»Kan De nu Dem til Tavlen hen begive,
beregne Refraktion er let en Sag«,
Din Rædsel vanskelig sig la'r beskrive,
naar Schmidt Dig honorer med »engelsk
Flag«.

Studentertiden ind han gi'r i Draaber
med dennes Fata han Dig diverter,
»Pist Petersen« af Drosken ud han raaber,
naar midt paa Gaden en Bekendt han ser.

Kaptajnen venter os paa Kricketpladsen,
han gamle Esse har som Sekundant.
Kun langsomt drivende nu kommer

Klassen,

med Dahlerup vi stadig er paa Kant.
De »schwere Overarms« straks vælter

Gærdet,

for Kaas' Bolde en for en maa gaa,
paa Sinkeholdet er vi mer forhærdet,
en sidste Omgang Tacitus kan faa!

Men vi maa ikke gamle Mimer glemme,
der var en Skare fine Embedsmænd,
til Formand vil paa Brandt vi alle stemme,
som Viceformand Janus ej forglem!
Af Digtere som fyldte Vældets Blade,
vi husker Pip og Kaas og J. F. Schouw,
naar Jessen viste sig paa rostras Stade,
til hans Beretning blev der raabt: Hov, hov!

I Vrøvlebogen Censors Vid sig breder,
den passed Bolvig Vinter, Høst og Vaar,
dog sommetider rædsomt det ham keder,
med Bogen blank han op paa rostra gaar,
til Kvæstors Kasse Bøde han betaler,
men skidt med det, den gode Renter gi'r,
han ofrer gladelig der for en Daler,
saa meget mere festligt Soldet bli'r!

Ja, Soldene os altid kunde samle,
vi husker Gaasesoldet sidst i Høst,
og selvom ogsaa vi er blevet gamle,
det taler til os her med Mindets Røst,
og Fruens Bøge altid var Festrammen,
hos Md. Hansen Gæstfrihed vi nød,
om Bordet samledes vi glade sammen,
og Punschen over alle Bredder flød!

Saa lad til Slut os mindes selve Dagen,
da Du som Rus gik ud af Skolens Gaard,
i Dag den firtifem Aar har paa Bagen,
med Mindets Glans den sikkert for Dig
staar,

i Drosker stolt vi rullede' ud i Skoven,
Studerterhuen fik sig der sin Daab,
og Luna smilte huldt til os fra oven,
i Brystet fyldt vi var med Fremtids Haab!

Efter til Slut at have sunget: Concina-
mus, o Sodales! maatte Deltagerne desværre
allerede bryde op Kl. 20³/₄, da Solen endnu
stod højt paa Himlen, omtrent samtidig
med, at vi paa den samme Dag for 45 Aar
siden gik til Bords!

Der var almindelig Stemning for snart
igen at samles, og da at mødes paa Skolen
og se vore gamle Klasseværelser og senere
køre i Drosker fra Flakhaven ud til »Skov-
lyst«, hvis det eksisterer mere!

A. V. Trojel.

Kammerater af Aargang 1920 fra Odense Katedralskole

Den planlagte Sammenkomst i Odense fandt
Sted efter Programmet 17. Novbr., og vi tror at
kunne meddele, at samtlige de mødte fik en god
Dag ud af det.

Der deltog af Klassikerne: Brahm, Krogh,
Palstrøm, Kaj Rasmussen, Siegmundfeldt og
Skydsgaard.

Af Matematikerne: Ebbesen, Gjerulff, Poul
Flemming Hansen, Hjort, Holger Jensen, Torkild
Tvede Larsen, Knud Pedersen, Orla Hesse Ras-
mussen, Valdemar Rasmussen, Rytter.

Af Nysproglige deltog: Berntsen, Carstensen,
Emil Hansen, Lind-Hansen, Marstrand og Jens
Mortensen, ialt 22.

Vi blev modtaget paa Odense Katedralskole af
Rektor Tage Høeg, som førte os gennem Skole-
gaarden, hvor Eleverne stod opstillede i Espa-
lier. Ved Hovedindgangen standsede vi op, og
Eleverne sang: »Gaudeamus igitur ...«, hvorefter
Duksen i III G med faa Ord bød os velkom-
men. Saa begav vi os op til Solennitetssalen,
hvor vi blev placerede oppe ved Talerstolen paa
reserverede Pladser, samme Sted, hvor vi sad,
da vi tog Afsked med Skolen ved Translokatio-
nen 1920. Overfor os sad Fru Rektor Høeg og

Skolens Lærerpersonele suppleret med Rektor Holbeck og Lektorerne Loft og Leidersdorff.

Rektor Høeg bød os velkommen, hvorefter vi sang: »Hellig er vor Ungdoms Lyst ...«.

Paa vore Vegne talte Skydsgaard smukt om Skolen i vor Tid og nu, saa sang vi: »Concinamus, o sodales ...«, og derefter fik Eleverne fri, medens vi begyndte en Rundgang gennem Skolen for at konstatere, at den bortset fra mærkbart Slid ikke har forandret sig væsentligt i de 25 Aar. Rektor Høeg og vore gamle Lærere viste os rundt, og med særlig Interesse saa vi Billederne i Mimerklassen og Lærerværelset.

Af de Fakta, vi blev gjort bekendt med under vort Besøg, bør særlig fremhæves, at Elevantallet siden vor Tid er vokset med ca. 200 til ca. 500, og at henimod Halvdelen af Eleverne er Piger. Der er 6 »Vandreklasser«.

Vi forlod Skolen Kl. ca. 14 og fordrev de følgende Timer fordelt i mindre Hold, hvorefter vi samledes Kl. 17½ til Middag paa »Grand Hotel«, hvortil vi havde indbudt Rektor Høeg.

Der blev holdt flere Taler og sunget forskellige Sange, deriblandt en af Marstrand forfattet, og Kl. ca. 22 begav Selskabet sig til Ebbesens Kontor, hvor der var arrangeret Smørrebrød, Øl, Snaps og Kaffe.

Ogsaa der blev der sunget adskillige Sange og talt af flere Deltagere, bl. a. Krogh, der brillede ved en mesterlig Improvisation af »hvoreledes man tænke sig Wilhelm oversætte »Gaudemus igitur ...«, og Klokken blev henad 2, inden vi skiltes.

Der er tilsendt Odenseanersamfundets Formand, Retsformand P. Ryyd, København, 1200 Kr. som vor Aargangs Bidrag til »Odenseanersamfundets Jubilæumsfond«, og for dette Beløb har vi modtaget Samfundets hjerteligste Tak.

Til Slut kan vi oplyse, at Regnskabet stiller sig saaledes:

Indgaaet ved Indsamling i Foraaret	
fra 37 Bidragydere	Kr. 1.490,00
Overført Overskud fra Sammenkomsten i Odense	» 10,00
	<hr/> Kr. 1.500,00
Udbetalt 2 Dimittender	Kr. 300,00
Indbetalt til Odenseanersamfundet .	» 1.200,00
	<hr/> Kr. 1.500,00

For Sammenkomsten 17. f. M. i Odense stiller det sig saaledes:

Indgaaet fra 22 Deltagere	Kr. 770,00
	<hr/> Kr. 770,00
Middag paa »Grand Hotel«	Kr. 549,00
Smørrebrød	» 63,00
Øl	» 20,80
Snaps	» 29,00
Kaffe, Fløde etc.	» 9,49
Leje af Glas	» 6,00
Diverse	» 16,00
Tilskud til Gave til Odenseanersamfundet	» 10,00
Pressefotograf for Billeder	» 63,00
Porto, Duplikering etc.	» 3,71
	<hr/> Kr. 770,00

Med Aflæggelse af disse Regnskaber anser vi vor Opgave sluttet og takker vore Kammerater.

Odense, den 24. December 1945.

St. A. Ebbesen. Knud Lind-Hansen.
Kaj Rasmussen.

Efterskrift til Deltagerne i Sammenkomsten 17. f. M.

Som det fremgaar af ovennævnte Regnskab, bliver der et saadant Overskud, at der til hver af Deltagerne gratis kan leveres det Billede, som ved Festen blev opgivet at koste 3 Kr. pr. Stk. Billedet følger hermed og fremkommer forhaabentlig i uskadt Stand og til Glæde for dem, der tager sig godt ud paa Billedet.

D. s.

Efterskrift til Komitéens Medlemmer.

Egentlig burde Regnskabet aflægges ved en Sammenkomst, men Tidspunktet er formentlig ikke egnet i Øjeblikket, og I indbydes derfor til at gennemse Regnskabsbilagene hos Ebbesen. Det er vor Tanke saavidt muligt at indbyde til en Sammenkomst en Gang i Foraaret, for Eks. i Form af en Skovtur.

D. s.

Efterskrift til alle:

Da flere har udtalt Ønsket om at vide, hvor Medjubilarer bor, vedlægger vi en Fortegnelse, hvortil bemærkes, at Siegmundfeldt 14. ds. er kaldet til Sognepræst ved Sct. Pauls Kirke, Aarhus.

D. s.

25aars Studenterjubilarer 1945 fra Odense Katedralskole

(k)

Brahm, Erling, Overlærer, Tønder.
Ingerslev, Henrik, Sognepræst, Skarrild pr. Kibæk.
Krogh, Sven, cand. mag., Realskolen, Ullerslev.
Nielsen, Johannes, Sognepræst, Skarum pr. Nykøbing M.
Palstrøm, Sophus, Assistent, Hunderupvej 94, Odense.
Rasmussen, Kaj, Sognepræst, Dalum Præstegaard, Fruens Bøge.
Siegumfeldt, Hans, Sognepræst, V. Hassing.
Skydsgaard, Kristen Ejn., Professor, Dr. theol., St. Kannikestræde 11², Kbhvn. K.

(m)

Bahnsen, Holger, Orlogskaptajn, R. af Dbg., Olaf Poulsensvej 6, Charlottenlund.
Baagøe, Knud, U. S. A.
Carlsen, Ejner, Infanterikaptajn, Lindevej 16, Holbæk.
Christensen, Aage H. C., Fuldmægtig, cand. polit., Langebrogade 25⁵ th., Kbhvn. K.
Ebbesen, St. A., Landsretssagfører, Tietgens Allé 21, Odense.
Gjerulff, Gunnar, Proprietær, Udsigten, Bredballe, Vejle.
Helk, Kaj (før Hansen), Forstkandidat, Telefonmester, Skomagergade 1, Roskilde.
Hansen, Poul Flemming, Civilingeniør, Kastelsvej 28³, Kbhvn. Ø.
Hansen, S. A. V., Hønseriejer, Vindinge pr. Lamdrup.
Hjort, Aksel Friis, Kommunalærer, Birkevej 12, Odense.
Jensen, Holger, Lektor, Sundvej 6⁴, Hellerup.
Larsen, Thork. Tvede, Civilingeniør, Jens Jessensvej 3³, Kbhvn. F.
Nielsen, Oluf Lindegaard, Læge, Algade 12, Roskilde.
Pedersen, Knud, Tandlæge, Odensevej 20, Ringe.
Rasmussen, Orla Hesse, Civilingeniør, Inge-mannsvej 16, Odense.
Rasmussen, Valdemar, Fuldmægtig, Broksøvej 6, Brønshøj.
Rytter, Aage, Direktør, Vemmetofte Allé 28, Gentofte.
Sørensen, Carl Valdemar, død 1. Februar 1943.

Tuxen, Erik, Kapelmester, Havnegade 51⁴, København K.

(n)

Asmussen, Svend B. J., Almirante Cadarzo 9, Valencia.
Berntsen, Einar, Landsretssagfører, Hunderupvej 112, Odense.
Carstensen, Sven, Direktør, Johannevej 24, Charlottenlund.
Dige-Petersen, Oluf, Læge, Bispebjerg Parkallé 21, Kbhvn. NV.
Friis, Esbern, Disponent, Kong Georgsvej 6 A⁴, København F.
Hansen, Emil, Rejseinspektør, Bygholmsvej 17, Vanløse.
Hansen, Leo Dion, Grosserer, Niels Andersensvej 46, Hellerup.
Høj, Peter Ancher, Erhvervschef, Castenskjoldsvej 2, Kolding.
Lind-Hansen, Knud, Tandtekniker, Aarestrupsvej 12, Odense.
Lorenzen, Aage, Landsdommer, Sct. Mikkelsgade 18 A², Viborg.
Marstrand, Christoffer, Kommunalærer, Stenosvænget 8, Odense.
Mortensen, Jens, Lektor, cand. mag., Hellerupvej 58⁴, Hellerup.
Mortensen, Niels, København.
Munch-Andersen, Thorkild, Kalkulationschef, Ørholmvej 25, Holte.
Strøyberg, Jørgen, Læge, Slagelse.
Stærmose, F. V. H., Adjunkt, cand. mag., Højstrupvej 95, Brønshøj.
Sørensen, Hans Vilh., København.
Wennevold, Finn, Prokurist, Galatz, Rumænien.

Den gamle Katedralskole

Den 27. November i Aar er det 100 Aar siden »Latinskolen« i Graabrødrestræde blev højtideligt indviet og taget i Brug. Den monumentale Bygning med den nyklassiske, stilrene Façade og den manende Inskription paa Frontispicen: »Litteris et Humanitatē skyldtes Datidens fornemste Arkitekt, Etatsraad, kgl. Hofbygmester Jørgen Hans Koch (1787—1860), der ogsaa har bygget Frederiksborg lærde Skole og Roskilde Katedralskole. Næppe et halvt Aarhundrede fik den statelige Skole Lov at fungere, før den blev

for lille og maatte flyttes, og vi er ikke mange tilbage af dem, der kan lokalisere deres Skoleminder til Graabrødrestræde, hvor den skønne Bygning nu fortsætter sin Mission som Posthus.

Hvor kommer Civilingeniørerne fra?

Civilingeniør *Knud Baggesen* har i »Ingeniøren« offentliggjort interessante Resultater af sine indgaaende Undersøgelser i Retning af at faa oplyst, hvormange cand. polyt.'er, der er udgaaet fra vor tekniske Højskole, og fra hvilke Egne af Landet de skriver sig.

Det viser sig da, at der siden 1832, da Højskolen udsendte sine første Kandidater, 47 i Tallet, indtil 1945 er udgaaet ialt 4051 candidati polytechnices, deriblandt alene i det sidste Tiaar (1936—1946) 1384 eller mere end en Trediedel af samtlige Civilingeniører.

Med Hensyn til en geografisk Fordeling af Polyteknikerne viser det sig, at nøjagtigt Halvdelen falder paa københavnske og Halvdelen paa Provinsens Skoler. Blandt de gamle Kate-dralskoler ser vi som Leverandører Metropolitanskolen med 259, Aalborg med 178, Odense med 161, medens Sorø, Aarhus, Roskilde og Nykøbing F. figurerer med henholdsvis 137, 135, 130 og 104.

Gamle Odenseanere

K. L. Kristensen.

Efter K. L. Kristensens Død (se Nr. 21 S. 376) har Gyldendals Boghandel udsendt en Samling efterladte Digte under Titlen »Mindets Træ«, og samme Forlag har paa hans 60 Aars Dag den 2. April udgivet en Biografi skrevet af Forfatteren *Henrik Juul Hansen*, som sikkert vil være mange af Læserne af Odenseanersamfundets Tidsskrift bekendt som Forfatter af litteraturhistoriske og litteraturkritiske Kronikker og ved hans Radio-virksomhed. Han er selv Fynbo.

Henrik Juul Hansen har skrevet en Livsoversigt og en udførlig Gennemgang af K. L. Kristensens Forfatterskab, og han holdt paa 60 Aars Dagen et Foredrag i Radioen om K. L. Kri-

stensen og tilrettelagde en Oplæsning af nogle af hans Digte. Vi henleder Medlemmernes Opmærksomhed herpaa; der er sikkert mange af O. S.'s Medlemmer, som vil være glade ved at gøre Bekendtskab med Juul Hansens K. L. Kristensen-Biografi.

★

Otto Møller.

19. April 1876—20. November 1945.

Odenseaner-Samfundet har mistet et meget skattet Medlem, da Læge, Klinikejer Otto Møller, Frederiksberg, afgik ved Døden.

Dr. Møller var Student fra 1894. Han var Medlem af O. A. Samf. fra dets første Tid og var i en Aarrække og til sin Død Medlem af Bestyrelsen.

Dr. Møller var af en meget anset nordfynsk Slægt. Og det prægede ham, baade det ansete og det fynske. Reel og ægte af Karakter var han og taktfuld og venlig i Væsen og Optræden. Alt dette fik derhos sin ganske særlige Charme ved hans umiskendelige Præg af Hjemstavnen, derunder den lette fynske Accent, som aldrig forlod ham.

Og saa var Dr. Møller en god Kammerat. Dette kom vi Bestyrelsesmedlemmer i fuldt Maal til at opleve og sande. Til vore bedste Minder om ham hører den Aften for vel ca. 3 Aar siden, da han samlede os som Gæster i sit smukke Hjem. Naturligvis var han den fødte Vært, ligesom hans Frue var den mest indtagende Værtinde.

Disse Linjer udtrykker en gammel Skolekammerats oprigtige Mening om Læge Otto Møller.

Gustav Heide-Jørgensen.

★

Dr. Vilhelm Balslev.

Ved Valg af Medlemmer til Bestyrelsen paa Generalforsamlingen i Odense den 16. Maj 1946 ønskede Dr. *Vilhelm Balslev* af Helbredshensyn ikke at tage mod Genvalg.

Dr. Balslev blev valgt til Medlem af Bestyrelsen ved Generalforsamlingen den 30. April 1930 og har saaledes været Bestyrelsesmedlem i 16 Aar; ingen har været Medlem af Odenseaner-Samfundets Bestyrelse saa lang en Aarrække.

Det er et stort Tab for Bestyrelsen og Foreningen, at Dr. Balslev har ment at burde træk-

ke sig tilbage; baade arbejdsmæssigt og kammeratmæssigt vil han efterlade et betydeligt Savn.

Dr. Balslev er ikke blot fremkommet med mange gode Forslag og Idéer i Bestyrelsesmøderne, men har ogsaa vist vort Tidsskrift stor Interesse, ikke alene som Medlem af Redaktionsudvalget, men han har skrevet Artikler til Bladet, har forfattet Sange til vore Sammenkomster, skænket vor Forening interessante Værker og Bøger og endvidere vor gamle Skole forskellige Malerier fra det gamle Odense.

Vi, som gennem en Aarrække har haft den Glæde at sidde i Bestyrelsen sammen med Dr. Balslev, synes, at han godt kunde have fortsat som Bestyrelsesmedlem en Tid endnu; vi ved, at vi følte, at han sætter Pris paa Samværet og Samarbejdet i Bestyrelsen, og vi tror ikke, at Dr. Balslev kan nære Tvivl om, at det var gensidigt.

Vi vil savne Dr. Balslev i Bestyrelsen, men vi glæder os til at genses ved vore Sammenkomster, og et er vi sikre paa: Dr. Balslevs store Interesse for Odenseaner-Samfundet falder ikke bort, fordi han ikke mere har Sæde i Bestyrelsen.

Peter Ryyd.

★

Runde Aar:

Dommer Gustav Heide-Jørgensen.

Den 26. Januar fyldte en af Odenseaner-Samfundets kendteste Skikkelser og mest trofaste Venner, Dommer *Heide-Jørgensen*, det Aaremaal, der sætter saa brat et Punktum for mange dygtige og erfarne Embedsmænds Gerning, til Trods for at man har det Indtryk, at de endnu er »i deres bedste Alder«. Dette passer i særlig Grad paa Heide-Jørgensen, der ikke for intet har været Dommer i nøjagtigt Halvdelen af sin Levetid, idet han i 1911 blev Birkedommer i Silkeborg. De sidste 23 Aar har han udøvet sin dømmende Virksomhed paa Frederiksberg. Dog har han tillige vist sin Interesse for Jura'en paa anden Maade, ved at fungere i mange Aar som Censor ved juridisk Eksamen, som juridisk Raadgiver for »Dansk Jagtforening« og som Formand for Fredningsnævnet for Københavns Aamtsraadsreds.

Trods disse Hverv og Interesser, der nok kan give en energisk Mand tilstrækkelig Virkekreds, har han i de 20 Aar, Odenseaner-Samfundet har

bestaaet, været tilstede ved næsten alle vore Sammenkomster samt ved talrige Møder i Bestyrelsen, som han i en lang Aarrække har været Medlem af.

Vi udtaler vor Lykønskning til den gode gamle Kammerat, der nu er gaaet ind i sit tredje Livsafsnit, hvor han med Sindsro kan efterleve Kristi stærke Ord: »Ne judicate, ut ne judicemini« (Mathæus 7, 1).

* * *

Udenrigsminister Gustav Rasmussen.

Da *Gustav Rasmussen* den 10. August ifjor fyldte det halve Sekel, var han endnu kun Legationsraad og »en af vore fremtrædende unge Diplomater«, som et Dagblad ved den Lejlighed karakteriserede ham. Nu indtager han den Post, som han vel trygt kan siges at være selvskreven til, idet han i sjælden Grad forener videnskabelig og teoretisk Viden med en udstrakt praktisk Erfaring og Forstaaelse for andre Landes politiske og sociale Forhold. Alle hans Kammerater og Venner ser op til ham og beundrer ham for hans Arbejde og for de gode Resultater, der allerede skimtes til Gavn for vort Land.

Og Odenseaner-Samfundet er stolt af at tælle ham som et Medlem, der ogsaa kan afse Tid og Interesse til at komme til vore Møder og fortælle os lidt om sit Arbejde. Ikke blot hans Kammerater fra 1913, men alle vore Medlemmer bringer da nu vor højtansete Udenrigsminister vor hjerteligste Lykønskning.

* * *

Biskop Theodor Suhr.

Endnu en Odenseaner af Aargangen 1913, Biskop, apostolisk Vikar *Theodor Suhr*, fyldte 50 Aar den 24. Januar. Hans Liv har formet sig dybt forskelligt fra alle vore Samtidiges. Efter at den unge Student i nogle Aar havde forsøgt sig som Bankmand og Landmand, drog han til Argentina og lærte en Nybyggers barske Liv at kende.

Under disse Aar var Theodor Suhr blevet grebet af den katolske Lære, og for 20 Aar siden blev han optaget i Benediktinerordenen, den mere end 1300-aarige gamle, fornemme Munkeorden, der som næppe nogen anden har indlagt sig Fortjeneste som Forkæmper for den ro-

mersk-kristelige Kultur og den moderne Civilisation i Almindelighed. Den har bl. a. skænket Kristenheden 24 Paver, 200 Kardinaler, 1600 Ærkebiskopper, 4000 Bisper, 1500 kanoniserede Helgener og mere end 16.000 Forfattere.

Theodor Suhr studerede nu Filosofi og Teologi i Luxemborug og Rom, og i 1935 blev han Prior i San Gerolamo-Klostret i Rom. 3 Aar senere udnævntes han til apostolisk Vikar i Danmark, og i Januar 1939 blev han bispeviet med Titel af Biskop af Balecio, en By i Dalmatien.

Det er første Gang siden Reformationen, at en dansk Mand sidder som katolsk Biskop i sit Fædreland. Vi hilser og hylder ham som Skolekammerat og Medlem af vor Forening.

★

Udnævnelse:

Johannes Barner-Rasmussen, Direktør for »Det tekniske Selskabs Skoler« i København, der var R. af D., er under 1. August d. A. udnævnt til Dannebrogsmænd.

★

Ny Stilling:

Et af vore kendte Navne indenfor Reklameverdenen, Ritmester *K. F. Lund-Hansen*, der i en Arrække har været Reklamechef hos Illum, forlader ved Aarets Slutning Hovedstaden for at tiltræde Stillingen som Direktør for Buchtrups Reklame-Bureau i Aarhus.

★

Legatet:

Student *Jytte Kaalund Petersen* og stud. teol. *Johs. Albinus Jørgensen* har iaar modtaget hver en Legatportion fra vor Forening paa 100 Kroner.

Rusmodtagelsen

Torsdag den 6. December 1945 Kl. 18,30 afholdt Odenseaner-Samfundet Rusmodtagelse og Jubilæumsfest i Haandværkerforeningens Lokaler (Moltkes Palæ), Dr. Tværgade 2, K., efter at der ikke havde været Rusmodtagelse i 3 Aar.

Der var mødt ca. 100 Medlemmer, hvoraf 23 var Jubilarer og 32 Russer (for Aargang 1943, 1944 og 1945).

Vi gik straks til Bords, hvor der serveredes

Kogt Torsk,
Ost,
Albani-Øl, Snaps,
Kaffe, senere Sold.

Formanden bød velkommen, Dr. med. Harald Lindenov (1914) holdt Festtalen. Han udtalte:

Studenter af Aargangen 1943, 44 og 45. Bestyrelsen har overdraget mig det ærefulde Hverv at holde Rustalen i Aar, og jeg gør det med stor Glæde, thi intet er mig mere kært end at faa Lejlighed til at byde de unge Studenter velkommen i Odenseanersamfundet. Denne Velkomst vil jeg gerne ledsage med nogle Betragtninger.

Paa Grund af Tidernes Ugunst har der ikke tidligere været talt til Studenterne af Aargang 1943 og 1944, og naar jeg nu skal tale til alle 3 Aargange, maa jeg bede Dem om hver for sig at tænke tilbage til den Dag, da De som nybagt Rus drog over til Kongens København.

De har nu forladt Skolens Tvang og skal til at paabegynde det frie Studium. Paa eet Punkt fortsætter De dog stadig Traditionerne fra Skoletiden: Deres Indstilling over for Lærdommen er stadig recessiv, De skal stadig tilegne Dem Kundskaber.

Det er sikkert unødvendigt at fortælle Dem, at De ikke skal brede Dem for meget i det frie Studium, det gælder om at koncentrere sig om Arbejdet, at bruge de Hjælpesikler, der nu engang findes, at gaa ad de Veje, der nu engang er farbare; men hvis det hænder, at De en Aften bliver grebet af Emnet og giver Dem til at sysle med det for at trænge til Bunds i det, blot fordi det har fanget Deres Interesse, ja da mærker De for Alvor, hvad det frie Studium er. Det er saadanne Aftener med Musernes Dans omkring Lampen, der bliver til de bedste Minder fra selve Studiet.

Iøvrigt kaldes der paa Ungdommen alle Vegne fra. Ungdommen bliver let begejstret, og Ungdommen er Fremtiden. Jeg erindrer i denne Forbindelse, at vor udmærkede Lærer Dr. Mortensen i en Time udrød: »Ja, lille Børn, I er ikke kulmineret endnu, det sker omkring 20 Aars Alderen, da har man løst Alverdens Problemer. Efter den Tid gaar det ned ad Bakke, indtil man naar min Alder, saa ved man hverken ud eller ind.«

Men selv om man bliver begejstret, behøver

man ikke af den Grund lade sig indfange af Fraktioner med Særstandpunkter; det gælder netop om at have Blikket rettet til alle Sider, at veje de forskellige Synspunkter mod hverandre, det er der mest Udvikling i. Det kan ogsaa være rart at se lidt nærmere paa det, man har kaldt det sædvanlige Misforhold mellem Teori og Praksis, inden man finder sit Staasted.

Og der er umiddelbare Opgaver nok, der kalder paa Ungdommen. Jeg tænker her først og fremmest paa den Arv, vi fik i Eje efter Modstandsbevægelsen, hvis Motivers Ægthed hæver den op over den Kritik, der senere har været rettet mod den af Folk, der førte en tilbagetrukket Tilværelse under Besættelsen, og jeg tænker paa Modstandsbevægelsen i alle dens Afskygninger, som den udøvedes af og fandt sit Udtryk hos Soldater og Søfolk, Kongen og Regeringen, Frihedskæmperne, Embedsmænd og andre, der havde direkte Kontakt med Tyskerne, og hele den store, passive Befolkning, der ved sin direkte Kontakt med Tyskerne, sin Loyalitet over for Modstandsbevægelsen og sin Passivitet var det Element, hvori den kunde skjule sig.

Mindet om dem, der bragte de store Ofre i Modstandskampen og Traditionerne fra den Samhørighedens Aand, der raadede under Besættelsen, er de to Faktorer, vi haaber de unge Studenter vil tage med sig ud i Livet som en Understrøm i deres Tilværelse.

En anden Opgave, der venter paa Ungdommen, er det slesvigske Spørgsmaal, der nu paany er blevet aktuelt derved, at Kampen mellem Danskheden og Tyskheden nu ogsaa kommer til at staa i Sydslesvig.

Det er et stort og vanskeligt Spørgsmaal, der kræver megen Overvejelse og Taalmodighed. Maaske vil der gaa Generationer; men det endelige Maal maa vi aldrig tabe af Sigte, og det er et Danmark til Ejderen uden et tysk Mindretalsproblem. Det er ogsaa den eneste Grænse, som Tyskerne i det lange Løb vil respektere. Vor Tro og vort Haab i denne Henseende er udtrykt ualmindeligt klart og smukt af Hostrup, der efter 1864 skrev: »Du kan vel kro dig af Døgnets Kaar og af Sejren, du har skabt; men du kæmper en Kamp imod tusinde Aar, og i den har du visse- ligt tabt.«

Det drejer sig ikke her om absolut at være Medlem af denne eller hin Forening, eller om at foretage sig noget bestemt aktivt, men snarere

om den rette Indstilling, der giver sig til Kende ved given Lejlighed, og det vil jeg gerne nævnte et Par Eksempler paa.

Da vor nuværende Konge før den første Verdenskrig var paa Besøg i Tyskland, holdt Kejser Wilhelm en Tale til ham, hvori han bl. a. sagde, at han følte sig stolt over, at han ogsaa talte Danske blandt sine Undersaatter. I Kongens Svartale sagde denne bl. a.: »Og naar der er Danske under Deres Majestæts Herredømme, der ikke altid har det saa godt, som de burde have det, er jeg sikker paa, at det er mod Deres Majestæts Vidende og i alle Tilfælde mod Deres Majestæts Vilje.«

Et andet Eksempel refererer sig ligeledes til Kejser Wilhelb. Han havde faaet paa Fornemmelsen, at det maaske ogsaa kunde være godt med lidt Demokrati, hvorfor han en Dag henvendte sig til *højre Fløjmand* i et af sine Garderegimenter. Det var tilfældigvis Sønderjyden Kloppenborg-Skrumsager. Kejseren indledte Samtalen med at spørge: »Fra hvilken Provins er De?« Hvortil Kloppenborg-Skrumsager svarede: »Jeg er en Dansk.« Herefter havde Kejseren ingen Lyst til at fortsætte Samtalen.

Saa er der det nordiske Samarbejde, der indtil Dato har rummet saa mange bristede Illusioner. Ingen har vel talt mere vittigt derom end Henrik Ibsen i Digtet »En Bror i Nød«, som han skrev i 1864. Skal vi se Sandheden i Øjnene, og det skulde vi jo gerne, lader det sig ikke nægte, at Finland i denne sidste Verdenskrig optraadte som Vasalstat af Tyskland, og at Sverrig fungerede som Transitland for de tyske Hære, at Norge er det eneste Land i hele Verden, der foruden Tyskland ikke har anerkendt Danmarks fulde Overhøjhed over Grønland, og at Island ophævede Unionen med Danmark paa en lidet taktfuld Maade.

Men paa den anden Side maa vi heller ikke glemme, at der var Kredse i Finland, der ikke billigede Landets officielle Politik, at der fandtes en Modstandsbevægelse i Sverrig paa Linie med den i Danmark og Norge, at Danmark i Dag nyder en Velvilje i Norge, der grænser til Begejstring, og at Island trods alt ønsker at bevare en venskabelig Forbindelse med sit Moderland.

Det er det positive Grundlag sammen med en vis fællesnordisk Indstilling, hvorpaa det nordiske Samarbejde kan bygges i en Stræben efter

et fortsat fredeligt Samkvem og Samvirke til Gavn for alle Parter. Men det er i hvert Fald mit inderligste Haab, at vi aldrig nogensinde mister vor Selvstændighed, selv om man lokker os aldrig saa meget med de nordiske Toner.

Endelig er der vort Forhold til den øvrige Verden, den indre Front — Modersmaalet, hvis Skønhed Lektor Black f. Eks. aldrig blev træt af at prise. Denne Værdi skal vi værne, og det har den akademiske Ungdom særlige Forudsætninger for at kunne bidrage til. Lad mig citere Thor Langes korte og fyndige Linier:

»Modersmaal, Sejersstaal, Ledehegn, Enheds-tegn.«

Et andet betydningsfuldt, men mere prosaisk Problem er vor Valuta. Hvis det er sandt, at Verdens lykkeligste Mand ingen Skjorte havde, saa nærmer vi os nu den fuldkomne Lykke. Men mindre kan gøre det. Vi kan paa dette Omraade lære meget af Sverrig, der faar stor Ros af de Allierede for sin Indsats i Verdensøkonomien. De giver Kredit, medens vi forærer bort af den Valuta, vi ikke har. Vi har nu med megen Møje faaet en Kredit i U.S.A. paa 25 Mill. Dollars, medens et Land som f. Eks. Holland har et Tilgodehavende i U.S.A. paa 1619 Dollars, se det kan jo nok give en noget at tænke paa.

Jeg kommer nu til et kildent Spørgsmaal, som hedder Takt og Tone. Lad mig tage mit Udgangspunkt i en Hændelse fra det praktiske Liv. En Universitetsprofessor vilde meddele Eksamenskarakteren til en Eksaminand, men det viste sig, at denne var gaaet. Professoren spurgte da en af Studenterne i Auditoriet, om han kendte ham. Studenten, der sad paa Bordet med Benene paa Bænken og med en Blyant i Munden, svarede nonchalant, stadigt med Blyanten i Munden: »Nej, ham kender jeg ikke noget til.« Det gav Anledning til, at Professoren i den næste Forelæsningsstime holdt et belærende Foredrag om Takt og Tone, hvis Indhold, De sikkert kan gætte Dem til.

Iøvrigt kan man lære meget i Retning af Takt og Tone, naar man rejser Syd paa, som jeg engang gjorde det paa Vej til Tyrkiet. Min Sovevognskollega var en tysk Jøde, der under Rejsen spurgte mig, om jeg kendte noget til Tyrkiet. Jo, jeg havde læst lidt om det i Bøgerne. »Tyrkiet er Balkan,« sagde han, »og Balkan skal

jeg fortælle Dem, hvad er. En Aften var der Selskab hos den serbiske Kronprins, og den tyske Gesandt var til Stede. I Aftenens Løb spurgte Kronprinsen Gesanden om, hvorledes han morede sig. »Jo, udmærket Deres kongelige Højhed, der er blot een Ting, jeg er ked af, og det er, at jeg har mistet mit Guldur.« »Det skal De ikke bryde Dem om,« sagde Kronprinsen, »det skal jeg nok skaffe Dem igen. Et Kvarter efter kom Kronprinsen tilbage med Uret, og Gesanden kunde naturligvis ikke styre sin Nysgerrighed, men spurgte: »Hvem var det?« »Det var Premiermisteren,« svarede Kronprinsen. »Det er jeg virkelig meget ked af,« sagde saa Gesanden, »jeg haaber ikke, at det giver Anledning til diplomatiske Forviklinger.« »Nej,« svarede Kronprinsen, »De kan være ganske rolig — han mærkede det ikke.«

Til allersidst et Par Ord om Kammeratskabet. Naar man kommer til København, opdager man hurtigt, at fraset maaske nogle Studiekammerater fra Klassen, faar man ikke megen Lejlighed til at dyrke sine Skolekammerater, som man dog gerne vil holde Forbindelsen vedlige med.

Dette Spørgsmaal kan løses paa en ganske enkelt og praktisk Maade ved, at De gør Dem det til en Regel at møde saa mange som muligt til Sammenkomsterne her i Odenseaner-Samfundet. De vil aldrig fortryde det. Jeg vil slutte med et Leve for de unge Studenter af Aargangene 1943, 44 og 45, der er kommet herover som et frisk Pust fra vor gamle Skole. De længe leve!

Umiddelbart efter talte Ritmester, Reklamechef Lund Hansen (1909) for Jubilarerne; han tolkede i smukke Vendinger Foreningens Tak til 50-Aars — 40-Aars og 25-Aars Jubilarerne, som havde vist deres Kærlighed til Skolen ved at give Møde i Aften.

Stud. jur. Chr. Mogensen (1944) (en Søn af Rektor Mogensen) takkede paa Russernes Vegne. Foruden vore Translokationssange sang vi 2 indleverede Sange, en Velkomstsang til Jubilarerne af Lærer cand. theol. Rikard Teglbjerg og en morsom fynsk Vise (paa Jydsk) af Fuldmægtig Fritz Hansen (1911). Efter Kaffen gik vi paa ny til Bords til Soldet, hvor Formanden, efter at have redegjort for Jubilæumsfonden paa 1200 Kr. stiftet af 1920-Aargangen, udnævnte Dommer Heide-Jørgensen til Magister bibendi. Der

blev holdt en Række Taler bl. a. af fhv. Skolebestyrer *Physant* for Jubilarerne, der udtalte:

Hvor stort et Gode det er at have en Skoleforening, har jeg rigtig mærket i Aften, da det er lykkedes mig at samle de fleste af de endnu levende Kammerater fra 1893, men hvor jeg maatte begynde med at præsentere en Del af Klassekammeraterne for hinanden. De gode Minder, jeg har fra vort Samfund, har da ogsaa faaet mig til i Sommer at stifte et Elevsamfund fra min egen Skole paa Frederiksberg til største Glæde for mine gamle Drenge der. — Det mærkværdige Aar 1945 har ogsaa medført, at jeg for første Gang, siden jeg forlod Skolen, har tilbragt et Par Dage i Odense (ved Grænseforeningens Landsmøde og 25-Aars-Jubilæum), og Minderne strømmede ind fra Ungdommens Dage i denne ærværdige By. Latinerne kaldtes vi i Byen, og Latin lærte vi til Gavns. To af Kammeraterne, den ene siden Jurist, den anden Mediciner, skrev til vort Mimersold hver en Sang paa formfuldendt Latin.

Men hvor højt jeg end elsker Fyn og Fynboerne, har jeg dog aldrig glemt, at Slesvig er mit Hjem, og at hele min Slægt hører hjemme der. Aldrig har jeg svigtet Slesvigerne under deres udholdende Kamp for Retten til at være danske. Den berømte Bog »Da Sønderjylland vaagnede« har egentlig en forkert Titel; thi det var kun Nordslesvig, der vaagnede for 100 Aar siden. Men i Aar er det endnu større Mirakel sket, at Sydslesvig nu er ved at vaagne. Derfor burde man ved alle sønderjydske Møder synge Carl Plougs pragtfulde og manende Sang til Slesvig og Slesvigerne om ikke at skilles fra Moderlandet, men vedblive at være et »Led af det høje, herlige Nord«. Sangen blev første Gang sunget ved Studentersangforeningens Koncert i Stænderforsamlingens Sal i Slesvigs Raadhus halvandet Aar før Krigen 1864 udbrød, den Sal, hvor »Per Hiort Lorenzen slog til Lyd med Modersmaalets Klinge«. Vi sang den ofte i Festsalen i den gamle Skole, nu Posthus. Da Naturen har nægtet mig Sanggave, vil jeg tillade mig, saa godt jeg formaar, at fremsige den:

»Land, som har adlydt Fædrenes Love
etc.«

Derefter talte Landsretssagfører *Ebbesen* og sagde bl. a.:

Paa 25-Aars Studenterjubilarenes Vegne vil jeg gerne bringe Bestyrelsen for Odenseaner-Samfundet en Tak, fordi vi har faaet denne Lejlighed til at mødes med jævnaldrende Klassekammerater og med ældre og yngre tidligere Elever fra vor gamle Odense Katedralskole.

Specielt Samværet med de fra Skolen sidst udgaaede Medlemmer af dette Samfund giver mig Anledning til at huske, at der i Rusaarets mange nye Indtryk af og til blandede sig et Stænk Hjemve, naar den store By overvældede med alt det nye.

Ved saadanne Lejligheder glædede man sig, naar man løb paa en anden Odense-Student i Studiegaarden, Studenterforeningen eller paa Gaden. En af Odenseaner-Samfundets Opgaver er at holde Forbindelsen vedlige mellem Odense Katedralskoles gamle Elever; det er en smuk Tanke, og jeg vil haabe, at Samfundet gennem mange Aar maa samle sine Medlemmer til fornøjelige Samvær. I den Forbindelse vil jeg gerne nævne, at noget af det bedste ved disse Aftener for mit Vedkommende er at høre de to Translokationssange. Selv om Versene kun delvis huskes, og selv om »Concinamus.....« nu kun delvis kan oversættes, er der til disse Melodier knyttet saa mange Minder om Skoletidens Translokationer, om Rektorer, Lærere og Kammerater, at det alene er hele Aftenen værd.

Det Beløb paa 1.200 Kroner, som er indsamlet af vor Aargang, vil vi bede Samfundets Bestyrelse anvende for at lette Vejen for unge fra vor Skole, den som vi i Taknemlighed ofte mindes.

Jeg vil bede Dem drikke en Skaal for Odenseaner-Samfundets Stifter Direktør Sophus Agerholm og for Samfundets Bestyrelse, som Udtryk for vor Taknemlighed over, at vi her kan mødes og drøfte gamle Minder, som ganske vist ikke alle er fælles, men som dog alle fører tilbage til Odense Katedralskole.

Dr. *Balslev* talte for Direktør Agerholm med Tak for Stiftelsen af Odenseaner-Samfundet og for den gamle Skole. Assurandør *Grønlund* (1895) talte for Damerne og om gamle Minder fra Skoletiden, og *Chr. Gottschalck* holdt en morsom Tale for Formanden.

Da Kl. var 10 maatte vi desværre bryde op efter en af de mest vellykkede Aftener, Odenseaner-Samfundet endnu har haft.

Selskabelig Sammenkomst

Mandag den 8. April 1946 Kl. 19 afholdt Odenseaner-Samfundet selskabelig Sammenkomst for Medlemmer med Paarørende.

Der havde meldt sig ca. 80.

Ved Underholdningen, som foregik i Haandværkerforeningens store, skønne Sal, fortalte Udenrigsminister Gustav Rasmussen (1913) om sit Ophold som Legationssekretær i London under Krigen. Han fortalte mange interessante Ting om Opholdet. Derefter læste Christen Møller Digte af K. L. Kristensen og en meget morsom Historie af Kaj Munk om »Løgn«.

Ved 20½ Tiden gik vi til Smørrebrødsbordene, hvor der udfoldede sig den bedste Stemning.

Formanden talte for Gustav Rasmussen, og Christen Møller og takkede dem i hjertelige Vendinger for deres udmærkede Bidrag til, at Aftenen blev saa festlig. Derefter talte Gustav Rasmussen meget smukt i Anledning af, at det i Morgen var den 9. April, samt om Christmas Møllers Søn, som han i 1940 havde anbragt i en engelsk Skole, og som bødede med Livet under sin Indsats i Kampen mod Tyskland den 9. April 1945.

Derefter talte Direktør Alfred V. Rasmussen, som var Gæst fra Soraner-Samfundet. Han takkede, fordi han havde faaet Lov til at være med i Aften og haabede paa fortsat Samkvem imellem de forskellige Skolesamfund. Endelig talte Højesteretssagfører Holten-Bechtholsheim overordentlig smukt og interessant om Forholdene i Sydslesvig gennem de sidste 100 Aar, og sluttede med de smukke Ord og Ønsker om, at »Skumringen maatte blive til Gry«, og derefter læste Christen Møller et Digt af K. L. Kristensen, der havde Relation til Højesteretssagfører Holten-Bechtholsheim's Tale.

Ind imellem sang vi vore Translokationssange.

Til sidst takkede Formanden Gæsterne for det gode Fremmøde og anbefalede saa mange som muligt at deltage i Generalforsamlingen i Odense den 16. Maj 1946.

Vi brød op ved 10½ Tiden.

Generalforsamlingen 1946

Torsdag den 16. Maj 1946 afholdt Odenseaner-Samfundet Møde med Generalforsamling i Odense.

Dagsordenen var følgende:

1. Formanden aflægger Beretning.
2. Kassereren aflægger Regnskab.
3. Valg af Medlemmer til Bestyrelsen. De efter Tur afgaaende er: Retsformand P. Ryyd, Direktør Aage L. Rytter, Læge Vilh. Balslev, Maler Emil Rannow, Civilingeniør Kaj Hauer, stud. polyt. Mogens Fenn Laursen.
4. Valg af 2 Revisorer og 2 Revisorsuppleanter.
5. Forslag fra Bestyrelsen om at bevilge et Beløb paa 100 Kr. til en af Dimittenderne fra Odense Katedralskole i Sommeren 1946, at uddele efter Skoleraadets Bestemmelse.
6. Eventuelt.

Der var mødt ca. 45 Deltagere fra København, Odense og Aarhus, Horsens og fra Fyn.

Vi samledes i Løbet af Formiddagen og mødtes Kl. 2 paa Skolen, hvor Rektor Høeg bød os velkommen og viste os rundt paa Skolen. Desværre var Solemnitetssalen og Gymnastiksalen optaget af Eksamen.

Interessant var det at gennemgaa Biblioteket, som vi jo alle mere eller mindre havde Kendskab til fra Skoletiden, og paa Rektors Kontor og i Lærerværelset beundrede vi de smukke Malerier, som Dr. Vilh. Balslev har foræret Skolen. Rektor fortalte livligt om »Mimer«s Skoleorkester, Skoleballe og Skolekomedierne og i »Mimer«-Klassen fordybede vi os i de gamle Vrovleboer.

Skolen har nu c. 500 Elever.

Eftermiddagen var til fri Disposition, og Kl. 19,30 mødtes vi alle til Generalforsamlingen paa Grand Hotel.

1) Formanden (Ryyd) bød velkommen og foreslog Overretssagfører Berg, Odense, som Dirigent. Denne gav Ordet til Formanden, der aflagde Beretning, jfr. hoslagt Bilag. Da ingen ønskede Ordet efter denne, blev den taget til Efterretning.

2) Hauer aflagde Regnskab, der findes trykt andet Steds i Bladet; det viste et Driftsunderskud paa 280 Kr., som blev dækket ved et Ind-

greb i Overførelsen; der blev ikke rejst nogen Indvending mod Regnskabet, og der blev givet eenstemmig Decharge.

3) De 5, der blev genvalgt, var:

Ryrd, Rytter, Rannow, Kaj Hauer, Mogens Fenn Laursen; i Stedet for Dr. Balslev, der ikke ønskede Genvalg, blev Statsadvokat Thorkild Roepstorff valgt; afdøde Dr. Otto Vald. Møllers Mandat for Aaret 1946/47 blev suppleret af stud. jur. Chr. Mogensen (1944).

4) De to Revisorer og Revisorsuppleanter genvalgtes.

5) Formanden foreslog at give det sædvanlige Beløb paa 100 Kr. til en Dimmittend fra 1946. Han foreslog, at den gamle Skik overholdes, at Beløbet udbetales udelt. Forslaget blev anbefalet af fhv. Rektor Holbeck. Dyrslæge Jacobsen, Ebberup, foreslog, at Beløbet forhøjedes til 200 Kr., og Læge O. Lindegaard Nielsen, Roskilde, til 150 Kr. Departementschef J. T. Høirup foreslog, at hver af de tilstedeværende gav 3 Kr., saaledes at Beløbet uden Udgift for Foreningen kunde forhøjes fra 100 til 200 Kr. Formanden henviste til, at Økonomien daarligt kunde bære en større Udgift end 100 Kr., og Grosserer Ove Hennings udtalte, at han var villig til at hjælpe os over eventuelt Underskud; iøvrigt kunde Formanden, da Odenseaner-Samfundet netop i Aar havde bestaaet i 20 Aar, kun være glad for, at Beløbet kom op paa 200 Kr., og Høirups Forslag blev derefter vedtaget. Rektor Høeg udbad sig Til ladelse til at udbetale Beløbet til en enkelt, saafremt det drejede sig om Trang og til 2, saafremt det drejede sig om Belønning.

6) Under Eventuelt opfordrede Kasserer Hauer til at meddele Adresseforandring, og da ingen flere ønskede Ordet, blev Generalforsamlingen hævet.

Formanden udbragte et Leve for Dirigenten, som takkede.

Vi gik derefter ind i et tilstødende Lokale, hvor der var dækket 4 store Borde med dejligt Smørrebrød, Albani Øl og Snaps.

Formanden takkede Rektor Høeg for Besøget paa Skolen, hvor det havde glædet ham, at der var saa faa Forandringer, udbragte en Skaal for de to tilstedeværende Rektorer Holbeck og Høeg.

Rektor Holbeck takkede og udtalte bl. a., at hans Skoletid havde været den lykkeligste Tid, og at Afskeden havde været en Sorgens Dag, han

sluttede med at udbringe et Leve for de gamle Drengene fra Odense Kathedralskole. Rektor Høeg takkede Formanden, og beklagede, at der havde været Eksamen idag, saaledes vi ikke saa hele Skolen. Han gjorde opmærksom paa som sin Erfaring, at »Luften« i Skolen var den samme i 1918 som i 1945, og han glædede sig over, at de gamle Elever satte Pris paa Skolen. Han sluttede med et Leve for Skolen.

Endvidere talte Ryrd for Gymnastikinspektør K. A. Knudsen, som det eneste tilstedeværende Medlem fra 1883. Gymnastikinspektør Knudsen takkede og udtalte, at han altid med Glæde tænkte paa sin Skoletid. Under Maaltidet og den efterfølgende Kaffe blev der budt Cigarer rundt, skænket af Fabrikant Tørring, som desværre paa Grund af Sygdom ikke kunde være tilstede. Det besluttedes at afsende en telegrafisk Hilsen til ham. Senere talte Landsretssagfører Ebbesen for Formanden og Direktør Kaj Lund-Hansen for Frølich. Ind i mellem sang vi vore Translokationssange, og Samtalen ved de enkelte Borde gik lystigt og hyggeligt om gamle Minder.

Ved 12-Tiden brød vi op.

Næste Dag spredtes Kammeraterne i alle Retninger, nogle benyttede Helligdagene til Besøg paa Stiftsmuseet, Møntergaarden eller H. C. Andersens Hus og Mindehallen, andre besøgte Slægt og Venner i Odense og Omegn, og atter andre tog Udflugter til Sydfyn inden Hjemrejsen. Det blev et Par dejlige Dage.

Beretning

aflagt ved Odenseaner-Samfundets Generalforsamling Torsdag den 16. Maj 1946 paa Grand Hotel i Odense.

Den 5. Marts 1946 havde Odenseaner-Samfundet bestaaet i 20 Aar, og den Beretning, jeg her ved skal have den Ære at aflægge, angaar altsaa vor Skoleforenings 20. Leveaar.

Ved Generalforsamlingen ifjor den 28. Maj blev Bestyrelsesmedlemmerne Dommer Heide-Jørgensen, Expeditionssekretær Stampe Frølich, fhv. Justitsminister, Civildommer Harald Petersen, Klinikejer, Dr. Otto Møller og Redaktør Poul Dreyer genvalgt.

Revisorerne, Kontorchef Valdemar Jensen og Lektor Holger Jensen genvalgtes og ligeledes Re-

visorsuppleanterne Universitetskasserer Haugsted og Prokurist Enrum.

Bestyrelsen konstituerede sig derefter med Genvalg af Formand, Næstformand, Kasserer og Sekretær.

I Aarets Løb er der afholdt 4 Bestyrelsesmøder, og Redaktionsudvalget meddeler, at Odenseaner-Samfundets Tidsskrift — det bliver Nr. 22 — er under Udarbejdelse og kan ventes i en nærmere Fremtid.

Det Beløb paa 100 Kr., som Odenseaner-Samfundet hvert Aar plejer at stille til Raadighed til en Dimittend, blev ved Afslutningen af Skoleaaret i Fjor uddelt til Christian Valdemar Prip.

De af Odenseaner-Samfundet skænkede Bog-gaver er som sædvanlig blevet uddelt.

I November ifjor er Klinikejer, Dr. Otto Møller afgaaet ved Døden. Dr. Møller var Medlem af Bestyrelsen og svigtede ikke ved vore Møder og Sammenkomster, før Sygdom i de sidste Maaneder forhindrede ham, og navnlig vi, som sad sammen med ham i Bestyrelsen, vil savne ham, som den gode og trofaste Kammerat, han var.

I December afgik Biskop Rud ved Døden. Biskop Rud, der en Tid lang var Medlem af Odenseaner-Samfundet, var stærkt knyttet til vor gamle Skole, og var, imens han fungerede i sit Bispeembede, den ene af Skolens 2 Eforer.

Endvidere er Bibliotekar ved Universitetsbiblioteket, B. Erichsen, der var Student fra 1890, afgaaet ved Døden i det forløbne Aar.

I det Aar, som er gaaet, er vor Forening begyndt at leve op igen, efter at den, navnlig i Besættelsens sidste 3 Aar, har maattet nøjes med at sammenkalde sine Medlemmer en enkelt Gang om Aaret, nemlig til den aarlige Generalforsamling.

Foruden til Generalforsamlingen den 28. Maj 1945 har vi saaledes den 6. December 1945 afholdt Rus- og Jubilarfest for 3 Aargange, nemlig Russerne af Aargang 1943, 1944 og 1945 og for henholdsvis 25, 40 og 50 Aars Jubilarerne, ligeledes for 3 Aargange. Tilsammen var mødt ca. 100 Medlemmer. For de nævnte Rus-Aargange var mødt ialt 32 Studenter og endvidere 23 Jubilarer.

Dr. med. Lindenov holdt en udmærket Rus-tale, og Ritmester Lund-Hansen talte for Jubilarerne. I 1944 havde Foreningens første Formand og Æresmedlem, Direktør Agerholm, 60

Aars Studenterjubilæum, hvilket naturligvis særlig blev bemærket ved Rus- og Jubilæumsfesten, hvor Direktør Agerholm — som næsten altid ved vore Sammenkomster — var til Stede.

Den 8. April havde vi en Sammenkomst med Paarørende, hvor vort Medlem, Udenrigsminister Gustav Rasmussen fortalte meget interessant om Tiden i London under Krigen, og derefter læste Skuespiller Christen Møller enkelte Digte af vort afdøde Medlem K. L. Kristensen og af Kaj Munk.

I det forløbne Aar har Odenseaner-Samfundet haft den store Glæde at modtage som Gave en Sum paa 1200 Kr., indsamlet blandt Studenterne af Aargang 1920 ved deres 25-Aars Jubilæums-Sammenkomst i Odense sidste Efteraar. Beløbet skal danne Grundlaget for et »Jubilarernes Fond«, og det var Tanken, at hvert Aars 25-Aars Jubilarer skulde indsamle en Sum. Heraf udbetales forlods et Beløb til »en eller flere gode Kammerater, der ved hele deres Optræden har været et godt Eksempel«, udvalgt af Skolens Lærerkollegium; Restbeløbet af det indsamlede Beløb tilstilles Odenseaner-Samfundet for at indgaa i »Jubilarernes Fond«, hvoraf Renterne, naar Fondet har naaet en passende Størrelse, f. Eks. naar Renterne udgør 200 Kr., uddeles som Studielegat til en Elev fra Skolen.

Jeg vil gerne benytte denne Lejlighed til at udtale Odenseaner-Samfundets varmeste Tak for 1920-Studenternes betydelige Gave og den smukke Tanke ved paa denne Maade at danne Grundlaget for og Begyndelsen til dette Jubilæumsfond.

Det vilde være meget ønskeligt, om 1920-Studenternes gode Eksempel maatte blive efterfulgt af fremtidige 25-Aars Jubilarer. Den Sum, vi modtog ifjor, var meget betydelig og bør ikke afskrække kommende 25 Aars Jubilarer fra at indsamle Beløb til det smukke Formaal, selvom der maaske ikke er Udsigt til blot tilnærmelsesvis at komme op paa en Sum som ifjor.

Foreningens Regnskab udviser et mindre Underskud, som dog rigeligt kan dækkes af det overførte Overskud fra forrige Aar.

Det er med Glæde, at jeg kan meddele, at Medlemstallet i det forløbne Aar er steget fra 305 til 330, og jeg vil gerne slutte med at udtale Ønsket om, at gamle Elever fra Odense Kate-dralskole i stigende Grad vil slutte op om vor Skoleforening, og at Foreningens Medlemmer,

naar ikke for stor Afstand fra Mødestedet eller andet træder hindrende i Vejen, vil møde flittigt til vore Sammenkomster og medvirke til et hyggeligt og kammeratligt Samvær, for selvom der kan være Forskel i Alder, saa er vi dog alle sammen forhenværende Drengene fra vor fælles Skole.

Odenseaner-Samfundet

Driftsregnskab for 1945.

Indtægter:

1947-48-49 — Forudbetaling fra et Medlem	Kr. 18,00
1946, Forudbetaling fra tre Medlemmer à 6,00	» 18,00
1946, Forudbetaling fra et Medlem ..	» 2,00
1945, 169 Medlemmer à 6,00	» 1014,00
— 27 — - 2,00	» 54,00
1944, 5 — - 6,00	» 30,00
— 1 — - 4,00	» 4,00
— 1 — - 2,00	» 2,00
1943, 2 — - 6,00	» 12,00
Efterkravsgebyrer	» 9,90
Bidrag til Bogfonden 1945	» 100,00
Gaver fra 2 Medlemmer	» 114,20
Renter af Giro	» 5,70
Renter af Bankbog	» 5,53
Generalforsamlingen 1945, betalt af Deltagerne	» 336,00
Rusfest 1945, betalt af Deltagerne ..	» 737,00
Driftsunderskud	» 281,76
	<u>Kr. 2744,09</u>

Udgifter:

Legat til Skolen	Kr. 100,00
Boglegat	» 97,00
Bladet	» 552,00
Administrationen:	
Frimærker	» 112,22
Sekretærens Kontorhælp	» 110,00
Optagelse i Kraks Vejviser	» 20,00
Indbetalingskort og Girogebyrer ..	» 6,87
Blomster til Dr. Otto Møllers Baare	» 15,00
Udgifter v. Generalforsamlingen 1945	» 631,00
Udgifter ved Rusfesten 1945	» 1100,00
	<u>Kr. 2744,09</u>

Formueregnskab for 1945.

Aktiver pr. 1/1 1945

Girokonto	Kr. 931,94
Bankbog m. Københavns Handelsbank, Gl. Torvs Afdeling	» 217,30
	<u>Kr. 1149,24</u>

Aktiver pr. 31/12 1945

Girokonto	Kr. 606,30
Kassebeholdning	» 38,35
Bankbog m. Københ.s Handelsbank..	» 222,83
Driftsunderskud	» 281,76
	<u>Kr. 1149,24</u>

Formueregnskab for Fonden.

Aktiver pr. 1/1 1945

Obligation 4½ %, 3. Afd. Kreditforeningen for mindre jyske Landejendomme, nominelt Kr. 1000,00 ..	Kr. 820,00
Sparekassebog m. Den sjællandske Bondestands Sparekasse	» 3285,88
Bankbog m. Københavns Handelsb., Gl. Torvs Afdeling	» 55,00
Renter tilkommen i 1945	» 82,97
Obligationsrenter	» 55,00
	<u>Kr. 4308,85</u>

Aktiver pr. 31/12 1945

Obligation, som ovenfor	Kr. 820,00
Sparekassebog, Sjæll. Bondestand ..	» 3378,85
— Kbhvn.s Handelsbank	» 110,00
	<u>Kr. 4308,85</u>

Formueregnskab for Bogfonden.

Aktiver pr. 31/12 1945

Obligation, 5 %, 2. Serie Kreditforeningen for industrielle Ejendomme, nom. Kr. 200,00	Kr. 200,00
--	------------

Jubilarernes Fond.

Aktiver pr. 31/12 1945

p. t. Girokonto	Kr. 1200,00
-----------------------	-------------

Studerterne fra Katedralskolen 1945

Ifjor dimitteredes ialt 61 Studenter, deraf 6 klassisk-sproglige (k); 22 nysproglige (ns.) og 33 matematisk-naturvidenskabelige (M. a. og b.).

(a. Den klassisk-sproglige Linie.)

k. Poul Horn Andersen. Hans Martin Berg. Flemming J. E. Mortensen. Ole Gosvig Olesen. Erik Polke. Helge Rydder.

(b. Den nysproglige Linie.)

ns. Helge Lohmann Andersen. Aase Brendstrup. Ester Frostad Christensen. Karen Dela. Haldor A. Dybdal. Ellen Margrethe Hjorth. Birthe M. M. Jensen. Gudrun Jørgensen. Karen K. Kornerup. Inge M. Krarup. Else M. Larnkjær. Inge Kirsten Larsen. Henning K. Lindegaard. Hans Egon H. Madsen. Karsten E. Müller. Etly E. Ormstrup. Karen Pedersen. Kjeld Præstegaard. Niels Erik Bill Rasmussen. Else Strøger. Gerda Tange. Jørgen Tvergaard.

(c. Den matematisk-naturvidenskabelige Linie.)

m. a. Birthe Andersen. Trygve A. Bindesbøll. Knud H. S. Christensen. Povl Norman Dam. Otto Gundlev. Knud Bent Hansen. Otto B. C. Jacobsen. Peter C. Jessen. Søren Johansen. Henry B. Kirkegaard. Hans Peder Pedersen. Palle V. P. Pedersen. S. Børge Poulsen. Christian Valdemar Prip. Kaj E. Scheffmann. Frede Skrivers. Georg T. Taarup.

(β) m. b.

m. b. Viggo Bonnesen. Henning K. Brunse. Knud T. Dahl. Erik Hansen. Tage F. Saabye Hansen. Else J. T. Hædersdal. Erik Jacobsen. Mogens W. Johansson. Signe Korsgaard. Svend P. Lenskjold. Irene Lystlund. P. Ove Madsen. Sven P. Mærsk-Møller. E. Bente Grønnegaard Pedersen. Knud H. Sestoft. Agnethe K. Simonson.

Studerterne fra 1946

Iaar var Antallet af Dimittender 60.

k. Jørgen Hansen (Kinamissionær, Marslev). Johannes Albinus Jørgensen (afd. Fabrikant, Odense). Hugo Madsen (Gfarmester, Kerteminde). Christian Kjeld Nielsen (Købmand, Nyborg).

ns. Bodil Andersen, (Kulgrosserer, Odense).

Karen Ewald (Politimester, Silkeborg). Edith Hansen (Gaardejer, Langesø). Else Hansen (Forretningsfører, Nyborg). Ulla Harnæs (Kroejer, Otterup). Erik Jørgensen (Direktør, Kerteminde). Inge Jørgensen (Kontorbestyrer, Odense). Lisbeth Knudsen (Læge, Jullerup). Grethe Krogh (Entreprenør, Otterup). Gertrud Gregers Larsen (Motorfører, Odense). Ellis Madsen (Dyrlæge, Ejby). Irena Madsen (Frue, Odense). Erik Martensen (Repræsentant, Odense). Vibeke Møller (Bankkasserer, Odense). Kirsten Ove (Forpagter, Margaard). Else Pedersen (Frue Kappendrup). Jytte Kaalund Petersen (Overlærer, Kerteminde). Birte Søderlund (Købmand, Odense). Leif Børge Sørensen (Repræsentant, Odense). Mads Ursø (Guldsmed, Nyborg). Richard Wilhjelm (Grosserer, Odense).

m. a. Mogens Absalonsen (Frue, Odense). Hans Barfoed (Sagfører, Odense). Poul Boje (Prokurist, Odense). Hans Bondo (Direktør, Fruens Bøge). Jørgen Jung Christensen (Bankdirektør, Odense). Jørgen Eriksen (Frue, Assens). Frits Gerner-Rasmussen (Grosserer, Odense). Helge Hammerich (Pakmester, Odense). Karen Hemper (Civilingeniør, Odense). Oluf Jørgensen (afd. Gaardejer, Skalkendrup). Gudrun Knold (Gaardejer, Aarslev). Marie Olsen (Billedskærer, Odense). Hans-Hartvig Pedersen (Typograf, Odense). Torben Philipsen (Frue, Odense). Randi Poulsen (Baadebygger, Odense). Jens Peter Rasmussen (Gaardejer, Emmelev). Jørgen Rasmussen (Købmand, Gamby). Niels Otto Rasmussen (Maler, Odense). Aage Thingsgaard (Forretningsfører, Næsby).

m. b. Børge Katborg Andersen (Trafikassistent, Nyborg). Børge Verner Hansen (Murermester, Villestoft). Niels Wendell Hansen (cand. pharm., Nyborg). Olga Højgaard Hansen (Gaardejer, Næsbyhovedbroby). Preben Rasmussen Høj (Skibsbygger, Næsby). Erik Iwersen (Bogholder, Odense). Jørgen Jacobsen (Skibshandler, New York). Erik Jensen (Overpakmester, Odense). Martine Johansen (Fiskerifoged, Vigerø). Hans Ole Esbjerg Jørgensen (Proprietær, Askeby). Niels Christian Linde (Civilingeniør, Odense). Grethe Læssøe (Apoteker, Ejby). Inger Høybye Nielsen (Murermester, Nyborg). Niels Erik Modvig Nielsen (Bankfuldmægtig, Nyborg). Svend Møller Nielsen (Bygmester, Hjaltese). Ebbe Lehn Petersen (Arkitekt. Kgl. Bygningsinspektør, Odense).